

LIBRARY OF THE
MUSEUM OF NATURAL HISTORY
AND
ZOOLOGY
OF THE
CITY OF NEW YORK

St. Petersburg
Library of the
Russian Academy of Sciences

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ

ΗΤΟΙ

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΘΡΘΡΟΥ

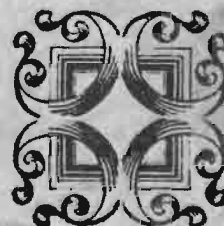
ΤΟΥ

ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥ**ΣΑΒΒΑΤΟΥ.**

Ἡ προσήρτηται καὶ ἡ τοῦ Ἑσπερινοῦ
τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα

Ἀμφότεραι κατὰ τὸ Τοπικόν τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας.

Ἐκδίδονται δαπάνῃ τῶν **ΑΔ. ΔΕΠΑΣΤΑ**
Βιβλιοπωλῶν.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Α. ΚΟΡΟΜΗΛΑ.
(Ὁδὸς Περμποπαζάρου Ἀριθ. 3).

1865.

PRINTED BY THE UNIVERSITY PRESS

UNIVERSITY OF TORONTO

LIBRARY
UNIVERSITY OF TORONTO

UNIVERSITY OF TORONTO
LIBRARY

UNIVERSITY OF TORONTO
LIBRARY

UNIVERSITY OF TORONTO
LIBRARY

1881

SISMANGIOLO
MILANO

Η ΤΑΦΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΤΩ ΑΓΙΩ

ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩ ΣΑΒΒΑΤΩ.

ΤΟ ΠΡΩΪ ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ, ΠΕΡΙ ΩΡΑΝ ΕΒΔΟΜΗΝ
ΣΗΜΑΙΝΕΙ, ΚΑΙ ΨΑΛΛΟΜΕΝ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΕΞΑ-
ΨΑΛΜΟΝ ΤΟ ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ, ΕΙΣ ΗΧΟΝ Β΄.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια. Ἦχος β΄.

Ο Εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ Ξύλου καθελὼν, τὸ ἄ-
χραντόν σου Σῶμα σινδόνι καθαρᾷ εἰλίσσας καὶ ἀρώ-
μασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Δόξα.

Ο τε κατῆθες πρὸς τὸν θάνατον ἢ ζωὴ ἢ ἀθάνατος,
τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότη-
τος, ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀ-
νέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγα-
ζον· Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ νῦν.

Ταῖς Μυροφόροις γυναίξιν, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς ὁ
Ἄγγελος ἐβόα· τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρ-
μόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾷ ἐδείχθη ἀλλότριος.

Συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ Ἱερέως καὶ ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν . . .
Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Καθίσματα

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σινδόνι καθαρᾷ, καὶ ἀρώμασι θείοις, τὸ Σῶμα τὸ σε-
πτὸν, ἐξαιτήσας Ἠλλάτω, μυρίζει καὶ τίθησιν, Ἰω-

σῆφ καινῷ μνήματι, ὅθεν ὀρθρῖαι, αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ἀνεβόησαν. Δείξον ἡμῖν ὡς προεῖπας, Χριστέ τὴν ἀνάστασιν.

Δόξα.

Δείξον ἡμῖν ὡς προεῖπας, Χριστέ τὴν Ἀνάστασιν.

Καὶ νῦν. Ἑτερον ὁμοιον.

Εξέστησαν χοροὶ, τῶν Ἀγγέλων ὄρωντες, τὸν ἐν τοῖς τοῦ Πατρὸς, καθεζόμενον κόλποις, πῶς τάφῳ κατατίθεται, ὡς νεκρὸς ὁ ἀθάνατος· ὃν τὰ τάγματα, τὰ τῶν Ἀγγέλων κυκλοῦσι, καὶ δοξάζουσι, σὺν τοῖς νεκροῖς ἐν τῷ ἅδῃ, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον.

Εἶπα τὸν Ν'. Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὸν ἐπόμενον κανόνα, τοὺς Εἰρμούς ἀπὸ β'. καὶ τὰ Τροπάρια ἀπὸ δ'. Καὶ πάλιν ἔσχατον Καταβασίας τοὺς αὐτοὺς Εἰρμούς. Ἔστι δὲ ὁ κανὼν οὗτος ἀπὸ α. ᾠδῆς ἕως ε'. ποίημα Μάρκου Μοναχοῦ Ἐπισκόπου Ἰδρουῆτος. Ἀπὸ δὲ ε'. ᾠδῆς μέχρις θ'. ποίημα Κοσμᾶ τοῦ Ἀγιοπολίτου. Ὁ ἴσος δὲ ὁ κανὼν φέρει ἀκροστιχίδα ἄνευ τῶν Εἰρμῶν. «Καὶ σήμερον δὲ Σάββατον μέλλω Μέγα.» Οἱ Εἰρμοὶ δὲ εἰσὶ ποίημα γυναικὸς τινος Κασίας ὀνομαζομένης.

ᾠδὴ α. ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι, διώκτην Τύραννον, ὑπὸ γῆς ἔκρυψαν, τῶν σεσωσμένων οἱ Παῖδες· ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Κύριε Θεέ μου, ἐξόδιον ὕμνον καὶ ἐπιτάφιον, ᾠδὴν σοὶ ἄσομαι, τῷ τῇ ταφῆς σου ζωῆς μοι, τὰς εἰσόδους διανοίξαντι, καὶ θανάτῳ θάνατον, καὶ ἅδην θανατώσαντι.

Ανω σε ἐν θρόνῳ, καὶ κάτω ἐν τάφῳ τὰ ὑπερκόσμια, καὶ ὑποχθόνια, κατανοοῦντα Σωτήρ μου, ἐδονεῖτο τῇ νεκρώσει σου· ὑπὲρ νοῦν ὠράθης γὰρ, νεκρὸς ζωαρχικώτατος.

Γιὰ σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσης, καταπεφοίτηκας, ἐν κατωτάτοις τῆς γῆς· ἀπὸ γὰρ σοῦ οὐκ ἐκρύβη, ἡ ὑπόστασίς μου ἢ ἐν Ἀδάμ, καὶ ταφεῖς φθαρέντα με, καινοποιεῖς φιλάνθρωπε.

Καταβασία. Κύματι θαλάσσης.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχετῶς, ἡ Κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμᾶμενον, θάμβει πολλῷ συνείχετο· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου Κύριε, κραυγάζουσα.

Τροπάρια.

Σύμβολα τῆς ταφῆς σου, παρέδειξας τὰς ὁράσεις πληθύνας, νῦν δὲ τὰ κρύφιά σου, θεανδρικῶς διειδράνωσας, καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ Δέσποτα· οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου Κύριε, κραυγάζουσιν.

Πλωσας τὰς παλάμας, καὶ ἥνωσας τὰ τὸ πρὶν διεσῶτα, κατασολῇ δὲ Σῶτερ, τῇ ἐν σινδόνι καὶ μνήματι, πεπεδημένους ἔλυσας. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου Κύριε, κραυγάζοντας.

Μνήματι καὶ σφραγίσιν, ἀχώρητε συνεσχέθης βουλή· σεί καὶ γὰρ τὴν δυνάμιν σου, ταῖς ἐνεργείαις ἐγγώρισας, θεουργικῶς τοῖς μέλπουσιν. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου Κύριε, φιλάνθρωπε.

Καταβασία. Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων.

Κάθισμα· ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ, στρατιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῇ ἀσπραπῇ, τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντος, Γυναιξὶ τὴν Ἀνάστασιν. Σὲ δοξάζομεν, τοῦ τῆς φθορᾶς καθαιρέτην· σοὶ προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν, Πάλιν τὸ αὐτό.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν ἐν Στραυρῷ σου θείαν κένωσιν, προορῶν Ἀββα-
κούμ ἐξεστηκὼς ἐβόα· Σὺ δυνασῶν διέκοψας, κράτος
» Ἀγαθὲ, ὁμιλῶν τοῖς ἐν ἅδῃ, ὡς παντοδύναμος.

Τροπάρια.

Ἐβδόμην σήμερον ἡγίασας, ἣν εὐλόγησας πρὶν, κατα-
παύσει τῶν ἔργων· παράγεις γὰρ τὰ σύμπαντα, καὶ
καινοποιεῖς, σαββατίζων Σωτὴρ μου, καὶ ἀνακτῶμενος.

Ῥωμαλαιοῦτι τοῦ κρείττονος, ἐκνικήσαντός σου τῆς
σαρκὸς ἡ ψυχὴ σου, διήρηται, σπαράττουσα, ἄμφω
γὰρ δεσμούς, τοῦ θανάτου καὶ Ἄδου, Λόγε τοῦ Κράτει σου.

Ὁ Ἄδης Λόγε συναντήσας σοι, ἐπικράνθη, βροτὸν ὀρῶν
τεθεωμένον, κατάστικτον τοῖς μῶλωψι, καὶ πανσθε-
νουργόν, τῷ φρικτῷ τῆς μορφῆς δέ, διαπεφώνηκεν.

Καταβασία. Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γε-
νομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς
» ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν· Ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ καὶ ἐ-
» γερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ
» γῇ ἀγαλλιάσονται.

Τροπάρια.

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, ὁ πλαστοουργὸς χοῖκός χρη-
ματίσας, καὶ οἰνδῶν καὶ τάφος ὑπεμφαίνουσι, τὸ συ-
νόν σοι Λόγε μυστήριον· ὁ Εὐσχήμων γὰρ Βουλευτὴς,
τὴν τοῦ σὲ φύσαντος βουλὴν σχηματίζει, ἐν σοὶ μεγαλο-
πρεπῶς καινοποιούντός με.

Ἰὰ θανάτου τὸ θνητὸν, διὰ ταφῆς τὸ φθαρτὸν μετα-
βάλλεις· ἀφθαρτίζεις γὰρ θεοπρεπέστατα, ἀπαθανα-
τίζων τὸ πρόσλημμα· ἡ γὰρ σὰρξ σου διαφθορὰν οὐκ εἶδε

Δέσποτα, οὐδὲ ἡ ψυχὴ σου, εἰς ἅδου, ξενοπρεπῶς ἐγκατα-
λέλειπται.

Ἐξ ἀλοχεύτου προελθὼν, καὶ λογχευθεὶς τὴν πλευρὰν
Πλαστοουργέμου, ἐξ αὐτῆς εἰργάσω τὴν ἀνάπλασιν,
τὴν τῆς Εὐας Ἀδάμ γενόμενος, ἀφυπνώσας ὑπερφυῶς, ὕ-
πνον φυσίζων, καὶ ζωὴν ἐγείρας ἐξ ὕπνου, καὶ τῆς φθο-
ρᾶς ὡς Παντοδύναμος.

Καταβασία. Θεοφανείας σου Χριστέ.

Ῥδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις κητώοις Ἰω-
νᾶς· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ παθόντος καὶ τα-
» φῆ δοθέντος, ὡς ἐκ θαλάμου, τοῦ θηρὸς ἀνέθορε, προσ-
» εφώνει δὲ τῇ κουστωδίᾳ· Οἱ φυλασσόμενοι μάταια καὶ
» ψευδῇ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπετε.

Τροπάρια.

Ἀνιρέθης, ἀλλ' οὐ διηρέθης, Λόγε ἥς μετέσχες σαρ-
κός· εἰ γὰρ καὶ λέλυταί σου, ὁ ναὸς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ
πάθους, ἀλλὰ καὶ οὕτω μία ἦν ὑπόστασις, τῆς Θεότητος
καὶ τῆς σαρκὸς σου· ἐν ἀμφοτέροις γὰρ εἷς ὑπάρχεις
Υἱός, Λόγος τοῦ Θεοῦ, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Βροτοκτόνον, ἀλλ' οὐ Θεοκτόνον, ἔφυ τὸ παῖσμα τοῦ
Ἀδάμ· εἰ γὰρ καὶ πέπονθέ σου, τῆς σαρκὸς ἡ χοῖκῃ
οὐσία, ἀλλ' ἡ Θεότης ἀπαθὴς διέμεινε· τὸ φθαρτὸν δέ σου
πρὸς ἀφθαρσίαν μετεστοιχείωσας, καὶ ἀφθάρτου ζωῆς,
ἔδειξας πηγὴν ἐξ ἀναστάσεως.

Βασιλεύει, ἀλλ' οὐκ αἰωνίζει, Ἄδης τοῦ γένους τῶν
βροτῶν· σὺ γὰρ τεθεὶς ἐν τάφῳ, κραταῖε ζωαρχικῇ
παλάμῃ, τὰ τοῦ θανάτου κλεῖθρα διασπάραξας, καὶ ἐκί-
ρυξας τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἐκεῖ καθεύδουσι, λύτρωσιν ἀψευδῇ,
Σῶτερ γεγονῶς νεκρῶν πρωτότοκος.

Καταβασία. Συνεσχέθη ἀλλ' οὐ κατεσχέθη.

Κοντάκιον, ἤχος β'.

Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας, νεκρὸς ὁρᾷται· καὶ σμύρνη καὶ σινδόνι ἐνειλημμένος, ἐν μνημείῳ κατατίθεται ὡς θνητὸς ὁ ἀθάνατος· Γυναῖκες δὲ αὐτὸν ἤλθον μυρίσαι, κλαίουσai πικρῶς καὶ ἐκβοῶσαι. Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τοῦ ὑπερευλογημένου, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας, ἀναστήσεται τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Ο συνέχων τὰ πάντα ἐπὶ Σταυροῦ ἀνυψώθη, καὶ θρηνεῖ πᾶσα ἡ Κτίσις, τοῦτον βλέπουσα κρεμάμενον γυμνὸν ἐπὶ τοῦ Ξύλου· ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε, καὶ τὸ φέγγος οἱ ἀστέρες ἀπεβάλοντο· ἡ γῆ δὲ σὺν πολλῷ τῷ φόβῳ συνεκλονεῖτο· ἡ θάλασσα ἔφυγε, καὶ αἱ πέτραι διεῤῥήγνυντο· μνημεῖα δὲ πολλὰ ἠνεώχθησαν, καὶ σώματα ἠγέρθησαν ἁγίων Ἀνδρῶν. Ἄδης κάτω στενάζει· καὶ Ἰουδαῖοι σκέπτονται συκοφαντῆσαι Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν· τὰ δὲ Γύναια κράζουσι· Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας, ἀναστήσεται τριήμερος.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

Τῷ Ἀγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ τὴν Θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, καὶ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον ἐορτάζομεν, δι' ᾧν τῆς φθορᾶς τὸ ἡμέτερον γένος ἀνακληθὲν, πρὸς αἰώνιαν ζωὴν μεταβέβηκε.

Στίχοι. «Μάτην φυλάττετε τὸν τάφον Κουστωδία.

«Οὐ γὰρ κατέξει τύμβος Αὐτοζώταρ.»

Πασῶν τῶν ἡμερῶν αἱ ἅγαι Τεσσαρακοσταὶ ὑπερφέρουσι· τούτων δὲ πάλιν, ἡ ἁγία αὕτη καὶ μεγάλη Τεσσαρακοστή· ταύτης δὲ μεζῶν, ἡ μεγάλη Ἑβδομάς· καὶ τῆς μεγάλης Ἑβδομάδος πάλιν, τοῦτο τὸ μέγα καὶ ἅγιον Σάββατον. Λέγεται δὲ μεγάλη Ἑβδομάς, οὐχ ὅτι μεζόνες εἰσιν αἱ ἡμέραι αὗται, ἢ αἱ

ᾠραι, ἀλλ' ὅτι τὰ μεγάλα καὶ ὑπερφυῆ τεράστια, καὶ ἐξάίσια τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἔργα, ἐν ταύτῃ ἐπράχθησαν, καὶ μάλιστα σήμερον. Ὡς γὰρ ἐπὶ τῇ πρώτῃ κοσμογενείᾳ, πᾶν ἔργον διαπραξάμενος ὁ Θεός, καὶ ὕστερον τὸ κυριώτατον κατὰ τὴν ἔκτην πλάσας τὸν ἄνθρωπον, τῇ ἐβδόμῃ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, καὶ ἡγάσεν αὐτήν, Σάββατον ὀνομάσας, ὃ δὴ κατὰ παύσεις ἐρμηνεύεται, οὕτω καὶ ἐν τῇ τοῦ νοητοῦ κόσμου ἐργασίᾳ, ἀρίστως ἅπαντα ἐργασάμενος, καὶ κατὰ τὴν ἔκτην ἀναπλάσας αὐτὸς τὸν φθαρέντα ἄνθρωπον, καὶ ἀνακταίνοντας διὰ τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ καὶ θανάτου, κατὰ τὴν παροῦσαν πάλιν ἐβδόμην κατέπαυσε τὴν τελείαν τῶν ἔργων κατὰ παύσιν, τὸν φυσίζων ὑπνώσας ὕπνον καὶ σωτήριον. Κατῆι μὲν οὖν ὁ τοῦ Θεοῦ Λόγος μετὰ σαρκὸς ἐν τῷ τάφῳ· κάτεισι δὲ καὶ εἰς Ἀδὴν μετὰ τῆς ἀκηράτου αὐτοῦ καὶ θείας ψυχῆς, διακριθείσης τῷ θανάτῳ τοῦ σώματος· ἦν καὶ εἰς χεῖρας παρέθετο τοῦ Πατρὸς, ᾧ καὶ τὸ ἴδιον αἷμα προσήνεγκεν οὐκ αἰτησαμένῳ, λύτρον ἡμῶν γενόμενον· οὐ γὰρ δὴ ἐν Ἀδου, ὡς αἱ τῶν ἄλλων Ἀγίων ψυχαὶ, κατεσχέθη καὶ ἡ τοῦ Κυρίου ψυχὴ· πῶς γάρ; μηδὲν τῆς προγονικῆς ἐπαγομένη ἄρας ὥσπερ ἐκεῖναι; Ἀλλ' οὐδὲ τὸ αἷμα ὁ ἐχθρὸς ἡμῶν Διάβολος ἔλαβε, κἄν ἡμᾶς κατεῖχε, δι' οὗ ἡγοράσθημεν· πῶς γάρ; εἰμὴ μόνον παρὰ Θεοῦ, ἀλλ' καὶ τὸν Θεὸν αὐτὸν ὁ ληστὴς Διάβολος λαβεῖν εἶχε; Πλὴν σωματικῶς, καὶ μετὰ τῆς Θεότητος ἐνώκησε τῷ τάφῳ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, ἄκρως τῇ σαρκὶ ἐνωθείσης. Συνῆν δὲ τῷ Ληστῇ καὶ ἐν Παραδείσῳ, καὶ ἐν Ἀδὴ ὑπῆρχεν, ὡς εἴρηται, μετὰ τῆς τεθεωμένης αὐτοῦ ψυχῆς· ὑπερφυᾶς δὲ καὶ μετὰ τοῦ Πατρὸς ἦν καὶ τοῦ Πνεύματος συνεδριάζων, οἷα Θεὸς ἀπερίγραπτος. Ἀπανταχοῦ δὲ παρῆν, μηδὲν τι τῆς Θεότητος ἐν τῷ τάφῳ πασχούσης, ὥσπερ οὐδὲ ἐν τῷ Σταυρῷ· καὶ φθορὰν μὲν τὸ Κυριακὸν Σῶμα ὑπέστη, ἥτις ἐστὶ διάλυσις ψυχῆς ἀπὸ σώματος· διαφθορὰν δὲ, ἥτοι διάλυσιν σαρκὸς, καὶ μελῶν τελείαν φάνειν, οὐδαμῶς. Ἀλλ' ὁ μὲν Ἰωσήφ, τὸ ἅγιον σῶμα τοῦ Κυρίου καταγαγὼν, ἐν μνήματι καινῷ θάπτει, καὶ πλησίον τῶν Ἰουδαίων ἐν κήπῳ, λίθον μέγαν σφόδρα πρὸς τὴν εἰσόδον τοῦ μνήματος θέμενος. Οἷγε μὴν Ἰουδαῖοι, κατὰ τὴν Παρασκευὴν

προσιόντες, λέγουσι τῷ Πιλάτῳ· Κύριε, μεμνήμεθα, ὡς ὁ πλάνος ἐκεῖνος εἶπεν, ὅτε ἔζη, ὡς μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. Δοκεῖ οὖν ἡμῖν καλὸν εἶναι, τῇ σῇ ἐξουσίᾳ, κελεῦσαι στρατιὰν ἀσφαλίσασθαι τὸν τάφον. Εἰ οὖν πλάνος, τί τῶν ῥημάτων φροντίζετε, ὅτε ἔζη; ὅτι ὁμολογουμένως ἀπέθανε. Πότε δὲ εἶπεν, ἐγείρομαι; Ἴσως ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν Ἰωνᾶν παραδείγματος συνήγον αὐτό. Πάντως δὲ ἀγνώμονες, εἰ ἀσφαλισθήσεται ὁ τάφος, οὐ κλαπήσεται. Ὡς πῶς οἱ ἀγνώμονες, ὅσα ὑπὲρ αὐτῶν ἐποιοῦν, καθ' αὐτῶν πράττοντες οὐκ ἐγίνωσκον! Τοῦ δὲ Πιλάτου κελεύσαντος, αὐτοὶ μετὰ στρατιωτικοῦ τάγματος, καὶ ἀκριβοῦς τῆς σφραγίδος, κατησφαλίσαντο τὸν τάφον· καὶ τοῦτο, ἵνα μὴ, ἀλλοτρίας οὔσης τῆς φυλακῆς καὶ τῆς σφραγίδος, ἡ ἀνάστασις τοῦ Κυρίου διαβάλλοιτο. Ἀλλ' ὁ Ἄδης ἀπ' ἄρτι συστρέφεται, καὶ ἰλιγγίᾳ στερρότερας τῆς δυνάμεως αἰσθανόμενος· συνεξεμέσει τοιγαροῦν μετ' ὀλίγον διὰ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀδίκου καταπόσεως, τοῦ στερρότατου καὶ ἀκρογωνιαίου λίθου, καὶ οὐκ ἀπ' αἰῶνος παρέθετο τῇ γαστρὶ, κατάβρωμα ποιησάμενος.

Τῇ ἀνεκφράστῳ σου συγκαταβάσει, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Αφραστον θαῦμα! ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος, τοὺς δαίους Παῖδας ἐκ φλογός, ἐν τάφῳ νεκρός, ἄπνους κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Αὐτρωτὰ, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Πέτρωνται ἄδης, ἐν τῇ καρδίᾳ, δεξάμενος, τὸν τρωθέντα λόγχῃ τὴν πλευράν, καὶ σθένει πυρὶ θείῳ δαπανώμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Αὐτρωτὰ, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ολβιος τάφος! ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξάμενος, ὡς ὑπνοῦντα τὸν δημιουργόν, ζωῆς θησαυρός, θεῖος ἀναδέδεικται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Αὐτρωτὰ, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νόμῳ θανόντων, τὴν ἐν τῷ τάφῳ κατάθεσιν, ἡ τῶν ὄλων δέχεται ζωὴ, καὶ τοῦτον πηγὴν, δείκνυσιν ἐγέρσεως, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Αὐτρωτὰ, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μία ὑπῆρχεν, ἡ ἐν τῷ Ἄδῃ ἀχώριστος, καὶ ἐν τάφῳ, καὶ ἐν τῇ Ἑδέρ, Θεότης Χριστοῦ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Αὐτρωτὰ, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία. Ἀφραστον θαῦμα.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Εκστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀναμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Αέλυσται ἄχραντος ναός, τὴν πεπτωκυῖαν δὲ συνανίστησι σκηνήν· Ἀδάμ γὰρ τῷ προτέρῳ δεύτερος, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, κατήλθε μέχρις Ἀδου ταμείων· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πέπαιται τόλμα Μαθητῶν, Ἀριμαθείας δὲ ἀριστεύει Ἰωσήφ· νεκρόν γὰρ καὶ γυμνόν θεώμενος, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, αἰτεῖται καὶ κηδεύει κραυγάζων· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν! ὦ ἀγαθότητος! ὦ ἀφράστου ἀνοχῆς! ἐκὼν γὰρ ὑπὸ γῆν σφραγίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ πλάνος Θεὸς συκοφαντεῖται· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰροῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Καταβασία. Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν
» γαστρὶ ἄνευ σποράς, συνέλαβες Υἱόν. Ἀναστή-
» σομαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀ-
» παύστως ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύ-
νοντας. Τροπάρια.

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τὰς δόδυνας φυγοῦσα, ὑπερφυ-
ῶς ἐμακαρίσθην, Ἀναρχε Υἱέ· νῦν δέ σε Θεέ μου,
ἄπνουν ὀρώσα νεκρόν, τῇ ῥομφαίᾳ τῆς λύπης, σπαράτ-
τομαι δεινῶς· ἀλλ' ἀνάστηθι, ὅπως μεγαλυνθῶμαι.

Ἦ με καλύπτει ἐχόντα, ἀλλὰ φρίττουσιν ἄδου, οἱ πυ-
λωροὶ ἡμφιεσμένον, βλέποντες σολήν, ἡμαγμένην,
Μῆτερ, τῆς ἐκδικήσεως· τοὺς ἐχθροὺς ἐν Σταυρῷ γὰρ,
πατάξας ὡς Θεός, ἀναστήσομαι αὖθις καὶ μεγαλύνω σε.

Ἀγαλλιᾶσθω ἡ κτίσις, εὐφραινέσθωσαν πάντες οἱ γη-
γενεῖς· ὁ γὰρ ἐχθρὸς ἐσχύλευται ἄδης· μετὰ μύρων
Γυναικες προσυπαντάτωσαν· τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐά, λυ-
τροῦμαι παγγενῇ· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐξαναστήσομαι.

Καταβασία. Μὴ ἐποδύρου μου, Μῆτερ.

Μετὰ δὲ τέλος τῆς θ'. ὠδῆς, ἀρχόμεθα ψάλλειν μετὰ μέ-
λους τὰ ἐπόμενα ἐγκώμια εἰς τρεῖς στάσεις.

ΕΓΚΩΜΙΑ.

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ.

Ἦχος πλ. α'.

Ἡ Ζωὴ ἐν τάφῳ, κατετέθης Χριστέ, καὶ Ἀγγέλων στρα-
τιαὶ ἐξεπλήττοντο, συγκατάβασιν δοξάζουσαι τὴν σήν.

Ἡ Ζωὴ πῶς θνήσκεις; πῶς καὶ τάφῳ οἰκεῖς; τοῦ θα-

νάτου τὸ βασίλειον λύεις δέ, καὶ τοῦ ἄδου τοὺς νεκροὺς
ἐξανίστας.

Μεγαλύνομέν σε, Ἰησοῦ Βασιλεῦ, καὶ τιμῶμεν τὴν τα-
φήν καὶ τὰ πάθη σου· δι' ὧν ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς.

Μέτρα γῆς ὁ στήσας, ἐν σμικρῷ κατοικεῖς, Ἰησοῦ
παμβασιλεῦ τάφῳ σήμερον, ἐκ μνημάτων τοὺς θανέντας
ἀνιστῶν.

Ἰησοῦ Χριστέ μου, Βασιλεῦ τοῦ παντός, τί ζητῶν τοῖς
ἐν τῷ ἄδῃ ἐλήλυθας; ἢ τὸ γένος ἀπολύσαι τῶν βροτῶν;

Ὁ Δεσπότης πάντων, καθορᾶται νεκρὸς, καὶ ἐν μνή-
ματι· καὶ νῦν κατατίθεται, ὁ κενώσας τὰ μνημεῖα τῶν νεκρῶν.

Ἡ Ζωὴ ἐν τάφῳ, κατετέθης Χριστέ, καὶ θανάτῳ σου
τὸν θάνατον ὤλεσας, καὶ ἐπήγασας τῷ Κόσμῳ τὴν ζωήν.

Μετὰ τῶν κακούργων, ὡς κακούργος Χριστέ, ἐλογί-
σθης δικαίων ἡμᾶς ἅπαντας, κακουργίας τοῦ ἀρχαίου
περνιτιστοῦ.

Ὁ ὡραῖος κάλλει, παρὰ πάντας βροτοὺς, ὡς ἀνείδεος
νεκρὸς καταφαίνεται, ὁ τὴν φύσιν ὡραίσας τοῦ παντός.

Ἄδης πῶς ὑποίσει, Σῶτερ παρουσίαν τὴν σήν, καὶ μὴ
θᾶπτον συνθλασθεῖν σκοτούμενος, ἀστραπῆς φωτός σου
αἴγλῃ ἐκτυφλωθεῖς;

Ἰησοῦ γλυκύ μοι, καὶ σωτήριον φῶς, τάφῳ πῶς ἐν
σκοτεινῷ κατακέκρυψαι; ὦ ἀφάτου καὶ ἀρρήτου ἀνοχῆς!

Ἀπορεῖ καὶ φύσις, νοερά καὶ πληθὺς, ἡ ἀσώματος
Χριστέ τὸ μυστήριον, τῆς ἀφράστου καὶ ἀρρήτου σου
ταφῆς.

Ὁ θαυμάτων ξένων, ὦ πραγμάτων καινῶν! ὁ πνέεις
μοι χορηγὸς ἄπνους φέρεται, κηδευόμενος χερσὶ τοῦ
Ἰωσήφ.

Καὶ ἐν τάφῳ ἔδους, καὶ τῶν κόλπων Χριστέ, τῶν πα-
τρῶν οὐδαμῶς ἀπεφοίτησας· τοῦτο ξένον καὶ παράδο-
ξον ὁμοῦ.

Ἀληθῆς καὶ πόλου καὶ τῆς γῆς Βασιλεὺς, εἰ καὶ τάφῳ
σμικροτάτῳ συγκέκλεισαι, ἐπεγνώσθης πάσῃ κτίσει Ἰησοῦ.

Σοῦ τεθέντος τάφῳ, πλαστοουργέτα Χριστέ, τὰ τοῦ ἁ-
δου ἐσαλεύθη θεμέλια, καὶ μνημεῖα ἠνεώχθη τῶν βροτῶν.

Ὁ τὴν γῆν κατέχων, τῇ δρακί νεκρωθεὶς, σαρκικῶς
ὑπὸ τῆς γῆς νῦν συνέχεται, τοὺς νεκροὺς λυτρῶν τῆς
ἁδου συνοχῆς.

Ἐκ φθορᾶς ἀνέβης, ἡ ζωὴ μου Σωτὴρ, σοῦ θανόντος
καὶ νεκροῖς προσφοιτήσαντος, καὶ συνθλάσαντος τοῦ ἁ-
δου τοὺς μοχλοὺς.

Ὡς φωτὸς λυχνία, νῦν ἡ σὰρξ τοῦ Θεοῦ, ὑπὸ γῆν ὡς
ὑπὸ μόδιον κρύπτεται, καὶ διώκει τὸν ἐν ἅδῃ σκοτασμόν.

Νοερῶν συντρέχει, στρατιῶν ἡ πληθὺς, Ἰωσήφ καὶ
Νικοδήμῳ συσεῖλαί σε τὸν ἀχώρητον ἐν μνήματι σμικρῷ.

Νεκρωθεὶς βουλήσει, καὶ τεθεὶς ὑπὸ γῆν, Ζωοβρύτα
Ἰησοῦ μου ἐζώσας, νεκρωθέντα παραβάσει με πικρᾶ.

Ἡλλοιοῦτο πᾶσα, κτίσις πάθει τῷ σῶ, πάντα γάρ σοι
Λόγε συνέπασχον, συνοχέα σε γινώσκοντα παντός.

Τῆς ζωῆς τὴν πέτραν, ἐν κοιλίᾳ λαβὼν, ἅδης ὁ παμ-
φάγος ἐξήμεσεν, ἐξ αἰῶνος οὓς κατέπιε νεκρούς.

Ἐν καινῷ μνημείῳ, κατετέθης Χριστέ, καὶ τὴν φύσιν
τῶν βροτῶν ἀνεκαίνισας, ἀναστὰς θεοπρεπῶς ἐκ τῶν
νεκρῶν.

Ἐπὶ γῆς κατήλθες, ἵνα σώσῃς Ἀδάμ· καὶ ἐν γῇ μὴ
εὕρηκώς τοῦτον Δέσποτα, μέχρις ἁδου κατελήλυθας
ζητῶν.

Συγκλονεῖται φόβῳ, πᾶσα Λόγε ἡ γῆ, καὶ Φωσφόρος
τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε, τοῦ μεγίστου γῆ κρυβέντος σου
φωτός.

Ὡς βροτὸς μὲν θνήσκεις, ἐκουσίως Σωτὴρ, ὡς Θεὸς
δὲ τοὺς θνητοὺς ἐξανέστησας, ἐκ μνημάτων καὶ βυ-
θοῦ ἀμαρτιῶν.

Δακρυρρόους θρήνους, ἐπὶ σέ ἡ Ἀγνή, μητρικῶς ὦ
Ἰησοῦ, ἐπιρραίνουσα, ἀνεβόα· πῶς κηδεύσω σε Υἱέ;

Ὡσπερ σίτου κόκκος, ὑποδὺς κόλπους γῆς, τὸν πο-
λύχρουν ἀποδέδωκας ἄσταχυν, ἀναστήσας τοὺς βροτοὺς
τοὺς ἐξ Ἀδάμ.

Ὑπὸ γῆν ἐκρύβης, ὥσπερ Ἥλιος νῦν, καὶ νυκτὶ τῇ
τοῦ θανάτου κεκάλυψαι· ἀλλ' ἀνάτειλον φαιδρότερον
Σωτὴρ.

Ὡς Ἥλιου δίσκον, ἡ σελήνη Σωτὴρ, ἀποκρύπτει, καὶ
σέ τάφος νῦν ἔκρυψεν, ἐκλιπόντα τοῦ θανάτου σαρκικῶς.

Ἡ ζωὴ θανάτου, γευσασμένη Χριστὸς, ἐκ θανάτου τοὺς
βροτοὺς ἠλευθέρωσε, καὶ τοῖς πᾶσι νῦν δωρεῖται τὴν
ζωήν.

Νεκρωθέντα πάλαι, τὸν Ἀδάμ φθονερῶς, ἐπανάγεις
πρὸς ζωὴν τῇ νεκρώσει σου, νέος Σῶτερ ἐν σαρκὶ φανείς
Ἀδάμ.

Νοεραὶ σε τάξεις, ἡπλωμένον νεκρὸν, καθορῶσαι δι'
ἡμᾶς ἐξεπλήττοντο, καλυπτόμεναι ταῖς πτέρυξι Σωτὴρ.

Καθελὼν σε Λόγε, ἀπὸ Εὐλῶν νεκρὸν, ἐν μνημείῳ
Ἰωσήφ νῦν κατέθετο. Ἀλλ' ἀνάστα σώζων πάντας ὡς
Θεός.

Τῶν Ἀγγέλων Σῶτερ, χαρμονὴ πεφυκῶς, νῦν καὶ
λύπης τούτοις γέγονας αἷτιος, καθορώμενος σαρκὶ ἀ-
πνους νεκρός.

Ὑψωθείς ἐν Εὐλῳ, καὶ τοὺς ζῶντας βροτοὺς, συνυ-
ψοῖς· ὑπὸ τὴν γῆν δὲ γενόμενος, τοὺς κειμένους δ' ὑπ'
αὐτὴν ἐξανιστᾷς.

Ὡσπερ λέων Σῶτερ, ἀφυπνώσας σαρκὶ, ὡς τις σκύμνος
ὁ νεκρὸς ἐξανίσταται, ἀποθέμενος τὸ γῆρας τῆς σαρκός.

Τὴν πλευρὰν ἐνύγης, ὁ πλευρὰν εἰληφώς τοῦ Ἀδάμ,
ἐξ ἧς τὴν Εὐάν διέπλασας, καὶ ἐξέβλυσας κρουνοὺς κα-
θαρτικούς.

Ἐν κρυπτῷ μὲν πάλαι, θύεται ὁ Ἀμνός· σὺ δ' ὑπαί-
θριος τυθεὶς ἀνεξίκακε, πᾶσαν κτίσιν ἀπεκάθηρας Σωτήρ.

Τίς ἐξείποι τρόπον, φρικτὸν ὄντως καινόν; ὁ δεσπό-
ζων γὰρ τῆς Κτίσεως σήμερον, πάθος δέχεται καὶ θνή-
σκει δι' ἡμᾶς.

Ὁ ζωῆς ταμίας, πῶς ὁράται νεκρός; ἐκπληττόμενοι
οἱ Ἄγγελοι ἔκραζον· πῶς δ' ἐν μνήματι συγχλείεται
Θεός;

Λογχοτύκτου Σῶτερ, ἐκ πλευρᾶς σου ζωὴν, τῇ ζωῇ
τῇ ἐκ ζωῆς ἐξωσάσῃ με, ἐπιστάζεις καὶ ζωοῖς με σὺν
αὐτῇ.

Ἀπλωθεὶς ἐν Εὐλῷ, συνηγάγω βροτούς· τὴν πλευράν
σου δὲ νυγεῖς τὴν ζωὴν ῥυτον, πᾶσιν ἄφεσιν πηγάζεις
Ἰησοῦ.

Ὁ εὐσχήμων Σῶτερ, σχηματίζει φρικτῶς, καὶ κη-
δεύει ὡς νεκρὸν εὐσχημόνως σε, καὶ θαμβεῖται σου τὸ
σχῆμα τὸ φρικτὸν.

ὑπὸ γῆν βουλήσει, κατελθὼν ὡς θνητός, ἐπανάγεις
ἀπὸ γῆν πρὸς οὐράνια, τοὺς ἐκεῖθεν πεπτωκότας Ἰησοῦ.

Κὰν νεκρὸς ὥράθης, ἀλλὰ ζῶν ὡς Θεός, ἐπανάγεις
ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια, τοὺς ἐκεῖθεν πεπτωκότας Ἰησοῦ.

Κὰν νεκρὸς ὥράθης, ἀλλὰ ζῶν ὡς Θεός, νεκρωθέν-
τας τοὺς βρωτοὺς ἀνεζώωσας, τὸν ἐμὸν ἀπονεκρώσας
νεκρωτὴν.

ὦ χαρὰς ἐκείνης! ὦ πολλῆς ἡδονῆς! ἥς περ τοῖς
ἐν ᾧ πεπλήρωκας, ἐν πυθμέσι φῶς ἀσράψας ζοφεροῖς.

Προσκυνῶ τὸ Πάθος, ἀνυμνῶ τὴν Ταφὴν, μεγαλύνω
σου τὸ κράτος φιλόανθρωπε, δι' ὧν λέλυμαι παθῶν φθο-
ροποιῶν.

Κατὰ σοῦ ῥομφαία, ἐστιλβοῦτο Χριστέ, καὶ ῥομφαία
ἰσχυροῦ μὲν ἀμβλύνεται, καὶ ῥομφαία δὲ τροποῦται τῆς
Ἑδέμ.

Ἡ Ἀμνὰς τὸν ἄρνα, βλέπουσα ἐν σφαγῇ, ταῖς αἰκίαι
βαλλομένη ἠλάλαξε, συγχينوῦσα καὶ τὸ ποίμνιον βοᾷν.

Κὰν ἐνθάπτη τάφῳ, κὰν εἰς ἄδου μολῇς, ἀλλὰ Σῶτερ καὶ
τοὺς τάφους ἐκένωσας, καὶ τὸν ἄδην ἀπεγύμνωσας Χριστέ.

Ἐκουσίως Σῶτερ, κατελθὼν ὑπὸ γῆν, νεκρωθέντας
τοὺς βροτοὺς ἀνεζώωσας, καὶ ἀνήγαγες ἐν δόξῃ πατρικῇ.

Τῆς Τριάδος ὁ εἷς, ἐν σαρκὶ δι' ἡμᾶς, ἐπονείδιστον
ὑπέμεινε θάνατον· φρίττει Ἡλῖος, καὶ τρέμει δὲ ἡ γῆ.

Ὡς πικρὰς ἐκ κρήνης, τῆς Ἰούδα φυλῆς, οἱ ἀπόγο-
νοι ἐν λάκκῳ κατέθεντο, τὸν τροφέα μανναδότῃν Ἰησοῦν.

Ὁ Κριτὴς ὡς κριτὸς πρὸ Πιλάτου κριτοῦ, καὶ παρίστα-
το, καὶ θάνατον ἄδικον, κατεκρίθη διὰ Εὐλοῦ Σταυρικοῦ.

Ἀλαζὼν Ἰσραὴλ, μαιφόνε λαέ, τί παθὼν τὸν Βα-
ραββᾶν ἠλευθέρωσας, τὸν Σωτῆρα δὲ παρέδωκας σταυρῷ;

Ὁ χειρὶ σου πλάσας, τὸν Ἀδάμ ἐκ τῆς γῆς, δι' αὐτὸν
τῇ φύσει γέγονας ἄνθρωπος, καὶ ἐσταύρωσαι βουλήμα-
τι πῶ σῶ.

ὑπακούσας Λόγε, τῷ ἰδίῳ Πατρὶ, μέχρις ἄδου τοῦ
δεινοῦ καταβέβηκας, καὶ ἀνέστησας τὸ γένος τῶν βροτῶν.

Οἱμοι φῶς τοῦ κόσμου! οἱμοι φῶς τὸ ἐμὸν! Ἰησοῦ
μου, ποθεινότατε ἔκραζεν, ἡ Παρθένος θρηνηδοῦσα
γοερῶς.

Φθονουργέ φονουργέ, καὶ ἀλάστῳ λαέ, κὰν σινδό-
νας καὶ αὐτὸ τὸ σουδάριον, αἰσχύνητι, ἀναστάντος τοῦ
Χριστοῦ.

Δεῦρο δὴ μιὰρὲ, φονευτὰ μαθητὰ, καὶ τὸν τῶπον τῆς
κακίας σου δεῖξόν μοι, δι' ὃν γέγονας προδότης τοῦ
Χριστοῦ.

Ὡς φιλόανθρωπός τις ὑποκρίνη μωρὲ, καὶ τὸν πᾶν
λεθρώτατε ἄσπονδε, ὁ τὸ μύρον πεπραχὸς τιμῆς.

Οὐρανίου μύρου, ποῖαν ἔσχες τιμὴν; τοῦ γὰρ τοῦ Κὶ ε-
δέξω ἀντάξιον; λύσσαν εὖρες καταρώτατε.

Εἰ φιλόπτωχος εἶ, καὶ τὸ μύρον λυπῇ, κενουμένου
εἰς ψυχῆς ἱλαστήριον, πῶς χρυσῷ ἀπεμπολεῖς τὸν Φω-
ταυγῇ;

ὦ Θεὲ καὶ Λόγε, ὦ χαρὰ ἡ ἐμή· πῶς ἐνέγκω σου τα-
φήν τὴν τριήμερον; νῦν σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα μη-
τρικῶς.

Τίς μοι δώσει ὕδωρ, καὶ δακρύων πηγὰς; ἡ Θεόθυμ-
φος Παρθένος ἐκραύγαζεν, ἵνα κλαύσω τὸν γλυκύν μου
Ἰησοῦν;

ὦ βουνοὶ καὶ νάπαι, καὶ ἀνθρώπων πληθὺς, κλαύσατε
καὶ πάντα θρηνήσατε, σὺν ἐμοὶ τῇ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μητρί.

Πότε ἶδω Σῶτερ, σὲ τὸ ἄχρονον φῶς, τὴν χαρὰν καὶ
ἡδονὴν τῆς καρδίας μου; ἡ Παρθένος ἀνεβόα γοερῶς.

Κἂν ὡς πέτρα Σῶτερ, ἡ ἀκρότομος σὺ, κατεδέξω τὴν
τομήν, ἀλλ' ἐπήγασας, ζῶν τὸ ρεῖθρον, ὡς πηγὴ ὦν τῆς
ζωῆς.

Ὡς ἐκ κρήνης μιᾶς, τὸν διπλοῦν ποταμόν, τῆς πλευ-
ρᾶς σου προχεοῦσης ἀρδόμενοι, τὴν ἀθάνατον καρπού-
μεθα ζωὴν.

Θέλων ὠφθῆς Λόγε, ἐν τῷ τάφῳ νεκρὸς, ἀλλὰ ζῆς
καὶ τοὺς βροτούς, ὡς προεῖρηκας, Ἀνασάσει σου Σωτὴρ
μου ἐγερεῖς.

Δόξα Πατρί.

Ἀνυμνοῦμεν Λόγε, σὲ τὸν πάντων Θεόν, σὺν Πατρὶ
καὶ τῷ Ἀγίῳ σου Πνεύματι, καὶ δοξάζομεν τὴν θείαν
σου ταφήν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Ἀγνή, καὶ τιμῶμεν τὴν
ταφήν τὴν τριήμερον, τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν πισῶς.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον τροπάριον.

Ἡ Ζωὴ ἐν τάφῳ, κατετέθης Χριστέ, καὶ Ἀγγέλων στρα-
τιαὶ ἐξεπλήττοντο, συγκατάβασιν δοξάζουσαι τὴν σὴν.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΤΟΝΙΣΜΕΝΟΝ.

Ἦχος π.λ. α.

Η ζω η η η η ε εν τα α α φω
 ω ω κα τε ε τε ε ε εθης Χρι στε ε ε q και
 Α γ γε λων στρα τι ι αι αι ε ε ξε πλη ητ
 το ο ον το q συ γ κα α τχ βα σιν δο ξα ζου ουσι
 τη ην σην

Εἶτα συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ἡ ἐκφώνησις.

Ὅτι ἐβλόγηται σου τὸ ὄρομα καὶ δεδοξασταί σου ἡ βασι-
λεῖα κτ.λ. — Θυμιάσαντος δὲ τοῦ ἱερέως, ἀρχεται τῆς δευτέ-
ρας σιάσεως ὁ ἀριστερὸς χορὸς, εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ἦχος π.λ. α.

Ἄξιόν ἐστι, μεγαλύνειν σε τὸν Ζωοδότην, τὸν ἐν τῷ
Ἀσταυρῷ τὰς χεῖρας ἐκτείναντα, καὶ συντρίψαντα τὸ
κράτος τοῦ ἐχθροῦ.

Ἄξιόν ἐστί, μεγαλύνειν σὲ τὸν πάντων Κτίστην τοῖς σοῖς γὰρ παθήμασιν ἔχομεν, τὴν ἀπάθειαν ῥυσθέντες τῆς φθορᾶς.

Ἐφρίξεν ἡ γῆ, καὶ ὁ ἥλιος Σῶτερ ἐκρύβη, σοῦ τοῦ ἀνεσπέρου φέγγους Χριστέ, δύναντος ἐν τάφῳ σωματικῶς.

Ἵπνωσας Χριστέ, τὸν φυσίζων ὕπνον ἐν τάφῳ, καὶ βαρέως ὕπνου ἐξήγειρας, τοῦ τῆς ἀμαρτίας τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος.

Μόνη γυναικῶν, χωρὶς πόνων ἔτεχόν σε Τέκνον, πόνους δὲ νῦν φέρω πάθει τῷ σῷ, ἀφορήτους, ἔλεγεν ἡ Σεμνή.

Ἄνω σὲ Σωτήρ, ἀχωρίστως τῷ Πατρὶ συνόντα, κάτω δὲ νεκρὸν ἠπλωμένον γῆ, φρίττουσιν ὀρώντα τὰ Σεραφίμ.

Ῥήγνυται ναοῦ, καταπέτασμα τῇ σῇ Σταυρώσει, κρύπτουσι φωστῆρες Λόγε τὸ φῶς, σοῦ κρυβέντος Ἡλίου ὑπὸ γῆν.

Τῆς ὁ καταρχᾶς, μόνῳ νεύματι πήξας τὸν γύρον, ἄπνους ὡς βροτὸς καθυπέδου γῆν· φρίξον τῷ θεάματι Οὐρανέ.

Ἔδυσ ὑπὸ γῆν, ὁ τὸν ἄνθρωπον χειρὶ σου πλάσας, ἵν' ἐξαναστήσης τοῦ πτώματος, τῶν βροτῶν τὰ στίφη, πανσθενεστάτῳ κράτει.

Θρήνον ἱερόν, δεῦτε ἄσωμεν Χριστῷ θανόντι, ὡς αἱ Μυροφόροι γυναῖκες πρὶν, ἵνα καὶ τὸ Χαῖρε ἀκουσώμεθα σὺν αὐταῖς.

Μύρον ἀληθῶς, σὺ ἀκένωτον ὑπάρχεις Λόγε· ὅθεν σοὶ καὶ μύρα προσέφερον, ὡς νεκρῷ τῷ ζῶντι, γυναῖκες μυροφόροι.

Ἄδου μὲν ταφείς, τὰ βασίλεια Χριστέ συντρίβεις, θάνατον θανάτῳ δὲ θανατοῖς, καὶ φθορᾶς λυτροῦσαι τοὺς γηγενεῖς.

Ῥεῖθρα τῆς ζωῆς, ἡ προχέουσα Θεοῦ Σοφία, τάφον ὑπεισδύσα ζωοποιεῖ τοὺς ἐν τοῖς ἀδύτοις ἄδου μυχοῖς.

Ἵνα τὴν βροτῶν, καινουργήσω συντριβεῖσαν φύσιν, πέπληγμαι θανάτῳ θέλων σαρκί. Μῆτερ οὖν μὴ κόπτου τοῖς ὀδύρμοις.

Ἔδυσ ὑπὸ γῆν, ὁ φωσφόρος τῆς δικαιοσύνης, καὶ νεκροὺς ὥσπερ ἐξ ὕπνου ἐξήγειρας, ἐκδιώξας, ἅπαν τὸ ἐν τῷ ἅδῃ σκότος.

Κόκκος διφυῆς, ὁ φυσίζωος ἐν γῆς λαγόσι, σπείρεται σὺν δάκρυσι σήμερον, ἀλλ' ἀναβλαστήσας, Κόσμον χαροποιήσει.

Ἐπτηξεν Ἀδάμ, Θεοῦ βαίνοντος ἐν Παραδείσῳ, χαίρει δὲ πρὸς ἅδην φοιτήσαντος, πεπτωκῶς τὸ πρῶην, καὶ νῦν ἐγηγερμένος.

Σπένδει σοὶ χοᾶς, ἡ τεκοῦσά σε Χριστέ δακρύων, σαρκικῶς κατατεθέντι ἐν μνήματι, ἐκβοῶσα· Τέκνον, ἀνάστα, ὡς προέφης.

Τάφῳ Ἰωσήφ, εὐλαβῶς σε τῷ καινῷ συγκρύπτων, ὕμνους ἐξοδίους θεοπρεπεῖς, τοῖς συμμίκτοις θρήνοις μέλει σοὶ Σωτήρ.

Ἡλοῖς σε Σταυρῷ, πεπαρμένον ἡ σῇ Μήτηρ Λόγε, βλέψασα τοῖς ἥλοις λύπης πικρᾶς, βέβληται καὶ βέλεσι τὴν ψυχὴν.

Σὲ τὸν τοῦ παντός, γλυκασμὸν ἡ Μήτηρ καθορῶσα, πόμα ποτιζόμενον τὸ πικρὸν, δάκρυσι τὰς ὄψεις βρέχει πικρῶς.

Τέτρωμαι δεινῶς, καὶ σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα Λόγε, βλέπουσα τὴν ἀδικόν σου σφαγὴν· ἔλεγεν ἡ Πάναγνος ἐν κλαυθμῷ.

Ὅμμα τὸ γλυκὺ, καὶ τὰ χεῖλη σου πῶς μύσω Λόγε; πῶς νεκροπρεπῶς δὲ κηδεύσω σε; φρίττων ἀνεβόα ὁ Ἰωσήφ.

Ἵμνους Ἰωσήφ, καὶ Νικόδημος ἐπιταφίους ἄδουσι Χριστῷ νεκρωθέντι νῦν· ἄδει δὲ σὺν τούτοις καὶ Σεραφίμ.

Δύνεις ὑπὸ γῆν, Σῶτερ Ἥλιε Δικαιοσύνης· ὅθεν ἤ τε-
κοῦσα Σελήνη σε, ταῖς λύπαις ἐκλείπει σῆς θέας σερουμένη.

Ἐφρίξεν ὀρῶν, Σῶτερ ἄδης σε τὸν Ζωοδότην, πλου-
τον τὸν ἐκείνου σκυλεύοντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκροὺς
ἐξανισῶντα.

Ἥλιος φαιδρὸν, ἀπαστράπτει μετὰ νύκτα Λόγε· καὶ
σύ δ' ἀναστὰς ἐξαστράψειας, μετὰ θάνατον φαιδρῶς ὡς
ἐκ παστοῦ.

Γῆ σε πλαστουργέ, ὑπὸ κόλπους δεξαμένη τρόμῳ, συ-
σχεθεῖσα Σῶτερ τινάσσεται, ἀφυπνώσασα νεκροὺς τῷ τι-
ναγμῷ.

Μύροις σε Χριστέ, ὁ Νικόδημος καὶ ὁ Εὐσχήμων, νῦν
καινοπρεπῶς περισεύλαντες· Φρίξον, ἀνεβόων, πᾶσα ἡ γῆ!

Ἐδὺς Φωτουργέ, καὶ συνέδου σοι τὸ φῶς Ἡλίου· τρόμῳ
δὲ ἡ Κτίσις συνέχεται, πάντων σε κηρύττουσα Ποιητήν.

Λίθος λαξευτός, τὸν ἀκρόγωνον καλύπτει λίθον· ἄν-
θρωπος θνητός δ' ὡς θνητὸν Θεόν, κρύπτει νῦν τῷ τάφῳ·
φρίξον ἡ γῆ!

Ἴδε μαθητὴν, ὃν ἠγάπησας καὶ σὴν Μητέρα, Τέκνον,
καὶ φθογγὴν δὸς γλυκύτατον, ἔκραζε δακρύουσα ἡ Ἀγνή.

Σὺ ὡς ὢν ζωῆς, χορηγὸς Λόγε τοὺς Ἰουδαίους, ἐν
Σταυρῷ τυθεὶς οὐκ ἐνέκρωσας· ἀλλ' ἀνέστησας καὶ τού-
των τοὺς νεκρούς.

Κάλλος Λόγε πρὶν, οὐδὲ εἶδος ἐν τῷ πάσχειν ἔσχες,
ἀλλ' ἐξαναστὰς ὑπερέλαμψας, καλλωπίσας τοὺς βροτοὺς
θείαις αὐγαῖς.

Ἐδὺς τῇ σαρκί, ὁ ἀνέσπερος εἰς γῆν φωσφόρος· καὶ μὴ
φέρων βλέπειν ὁ Ἥλιος, ἐσκοτίσθη μεσημβρίας ἐν ἀκμῇ.

Ἥλιος ὁμοῦ, καὶ Σελήνη σκοτισθέντες Σῶτερ, δούλους
εὐνοοῦντας εἰκόνιζον, οἱ μελαίνας ἀμφιέννυνται στολάς.

Οἶδέ σε Θεόν, Ἐκατόνταρχος καὶ ἐνεκρώθης· πῶς σε
οὖν Θεέ μου ψαύσω χερσί; φρίττω, ἀνεβόα ὁ Ἰωσήφ.

Ἰπνώσεν Ἀδὰμ, ἀλλὰ θάνατον πλευρᾶς ἐξάγει· σύ
δὲ νῦν ὑπνώσας Λόγε Θεοῦ, βρύεις ἐκ πλευρᾶς σου Κό-
σμῳ ζωήν.

Ἰπνώσας μικρὸν, καὶ ἐζώωσας τοὺς τεθνεῶτας, καὶ
ἐξαναστὰς ἐξανέστησας, τοὺς ὑπνοῦντας ἐξ αἰῶνος Ἀγαθέ.

Ἦρθης ἀπὸ γῆς, ἀλλ' ἀνέβλυσας τῆς σωτηρίας, τὸν οἶ-
νον ζωῆς ῥύτε ἀμπελε. Δοξάζω τὸ πάθος καὶ τὸν Σταυρόν.

Πῶς οἱ νοεροὶ, Ταγματάρχαι σε Σωτὴρ ὀρῶντες, γυ-
μνὸν ἡμαγμένον κατάκριτον, ἔφερον τὴν τόλμαν τῶν
σαυρωτῶν;

Ἀραβιανὸν, σχολιώτατον γένος Ἑβραίων, ἔγνωσ τὴν
ἀνέγερσιν τοῦ ναοῦ· διατί κατέκρινας τὸν Χριστόν;

Χλαῖναν ἐμπαιγμοῦ, τὸν Κοσμήτορα πάντων ἐνδύεις, ὃς
τὸν Οὐρανὸν κατεσέρωσε, καὶ τὴν γῆν ἐκόσμησε θαυμασῶς.

Ὡσπερ πελεκᾶν, τετρωμένος τὴν πλευράν σου Λόγε,
σοὺς θανέντας παῖδας ἐζώωσας, ἐπιστάξας ζωτικούς αὐ-
τοῖς κρουνοὺς.

Ἥλιον τὸ πρὶν, Ἰησοῦς τοὺς ἀλλοφύλους κόπτων, ἔ-
στησεν· αὐτὸς δὲ ἀπέκρυψας, καταβάλλων τὸν τοῦ σκό-
τους ἀρχηγόν.

Κόλπων πατριῶν, ἀνεκφοίτητος μείνας Οἰκτίρμων,
καὶ βροτὸς γενέσθαι εὐδόκησας, καὶ εἰς ἄδην καταβέβη-
κας Χριστέ.

Ἦρθη σταυρωθεὶς, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας, καὶ
ὡς ἄπνους ἐν αὐτῇ νῦν προσκλίνεται, ὃ μὴ φέρουσα ἐ-
σείετο δεινῶς.

Οἶμοι ὦ Ἰγέ! ἡ Ἀπείρανδρος ἠρηνεῖ καὶ λέγει· ὃν ὡς
Βασιλέα γὰρ ἤλπιζον, κατάκριτον νῦν βλέπω ἐν Σταυρῷ.

Ταῦτα Γαβριήλ, μοὶ ἀπήγγειλεν ὅτε κατέπτη, ὃς τὴν
βασιλείαν αἰώνιον, ἔφη τοῦ Υἱοῦ μου τοῦ Ἰησοῦ.

Φεῦ! τοῦ Συμεὼν, ἐκτετέλεσται ἡ προφητεία· ἡ γὰρ
σὴ ῥομφαία διέδραμε, τὴν ἐμὴν καρδίαν Ἐμμανουήλ.

Κάν τοὺς ἐκ νεκρῶν, ἐπαισχύνθητε, ὦ Ἰουδαῖοι, οὓς ὁ Ζωοδότης ἀνέστησεν, ὃν αὐτοὶ ἐκτείναντε φθονερῶς.

Ἐφριξεν ἰδὼν, τὸ ἀόρατον φῶς σε Χριστέ μου, μνήματι κρυπτόμενον ἄπνουν τε, καὶ ἐσκότασεν ὁ ἥλιος τὸ φῶς.

Ἐκλαίει πικρῶς, ἡ Πανάμωμος Μήτηρ σου Λόγε, ὅτε ἐν τῷ τάφῳ ἐώρακε, σὲ τὸν ἀφραπτον καὶ ἀναρχον Θεόν.

Νέκρωσιν τὴν σὴν, ἡ Πανάφθορος Χριστέ σου Μήτηρ, βλέπουσα πικρῶς σοι ἐφθέγγετο· μὴ βραδύνης ἡ ζωὴ ἐν τοῖς νεκροῖς.

Ἄδης ὁ δεινός, συνετρόμαξεν ὅτε σὲ εἶδεν, ἥλιος τῆς δόξης ἀθάνατε, καὶ ἐδίδου τοὺς δεσμίους ἐν σπουδῇ.

Μέγα καὶ φρικτόν, Σῶτερ θέαμα νῦν καθοράται! ὁ ζωῆς γὰρ θέλων παραίτιος, θάνατον ὑπέστη, ζωῶσαι θελῶν πάντας.

Νύττη τὴν πλευράν, καὶ ἤλοῦσαι Δέσποτα τὰς χειράς, πληγὴν ἐκ πλευρᾶς σου ἰώμενος, καὶ τὴν ἀκρασίαν, χειρῶν τῶν Προπατόρων

Πρὶν τὸν τῆς Ῥαχὴλ, υἱὸν ἐκλαυσεν ἅπας κατ' οἶκον· νῦν τὸν τῆς Παρθένου ἐκόψατο, Μαθητῶν χορεία σὺν τῇ Μητρί.

Ῥάπισμα χειρῶν, Χριστοῦ δέδωκαν ἐν σιαγόνι, τοῦ χειρὶ τὸν ἀνθρώπον πλάσαντος, καὶ τὰς μύλας θλάσαντος τοῦ θηρός.

Ῥυμνοὶς σου Χριστέ, νῦν τὴν Σταύρωσιν καὶ τὴν Ταφὴν τε, ἅπαντες πιστοὶ ἐκθειάζομεν, οἱ θανάτου λυτρωθέντες σὴ ταφῇ.

Ἀδὲα Πατρί.

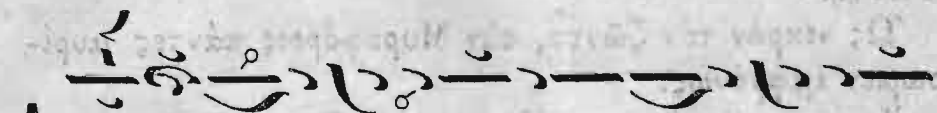
Ἀναρχε Θεέ, συναΐδιε Λόγε, καὶ Πνεῦμα, σκῆπτρα τῶν Ἀνάκτων κραταίωσον, κατὰ πολεμίῳν ὡς ἀγαθός.

Καὶ κῆρ. Θεοτοκίον.

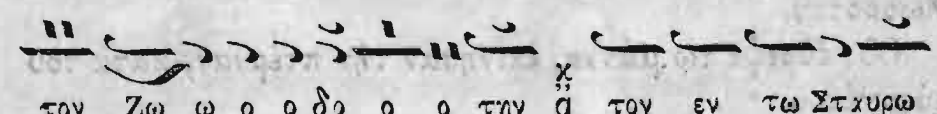
Τέσσα ζωὴν, Παναμώμητε Ἀγνή Παρθένε, παῦσον Ἐκκλησίας τὰ σκάνδαλα, καὶ βράβευσον εἰρήνην ὡς ἀγαθή.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον οἱ δύο Χοροί.

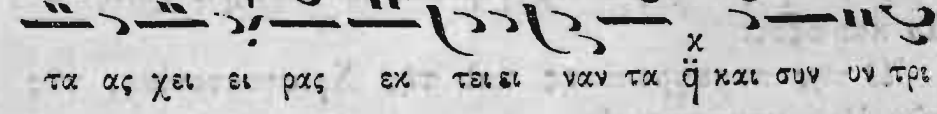
ΤΟ ΑΥΤΟ ΤΟΝΙΣΜΕΝΟΝ. Ἦχος πλ. α΄.

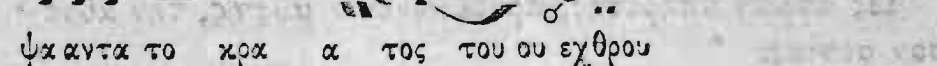
 Α ξι ο ο ν ε ε σ τ ι ν μ ε γ α λ υ υ ν ε ι ε ν σ ε

 τ ο ν Ζ ω ω ο ο δ ο ο ο τ η ν ᾠ τ ο ν ε ν τ ω σ τ χ υ ρ ω

 τ α α ς χ ε ι ε ι ρ α ς ε κ τ ε ι ε ι ν α ν τ α ᾠ κα ι σ υ ν υ ν τ ρ ι

 ψ α ν τ α τ ο κ ρ α α τ ο ς τ ο υ ο υ ε χ θ ρ ο υ

Εἶτα συναπτὴ μικρά, καὶ ἡ ἐκφώνησις.

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῶν Χερουβίμ ἐκαραπανόμενος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παραγίῳ κα' ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ θυμιῶντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχεται ὁ δεξιὸς Χορὸς τῆς τρίτης στάσεως.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ.

Ἦχος γ'.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, ὕμνον τῇ Ταφῇ σου, προσφέρουσι Χριστέ μου.

Καθελών τοῦ ξύλου, ὁ Ἀριμαθείας, ἐν τάφῳ σε κηδεύει.

Μυροφόροι ἦλθον, μύρα σοι Χριστέ μου, κομίζουσαι προφρόνως.

Δεῦρο πᾶσα κτίσις, ὕμνους ἐξοδίους, προσοίσωμεν τῷ Κτίστη.

Ὡς νεκρὸν τὸν ζῶντα, σὺν Μυροφόροις πάντες μυρίσωμεν ἐμφρόνως.

Ἰωσήφ τρισμακάαρ, κήδευσον τὸ Σῶμα, Χριστοῦ τοῦ Ζωοδότου.

Οὓς ἔθρεψε τῷ μάννα, ἐκίνησαν τὴν πτέρναν, κατὰ τοῦ εὐεργέτου.

Οὓς ἔθρεψε τῷ μάννα, φέρουσι τῷ Σωτῆρι, χολὴν ἅμα καὶ ὄξος.

Ὡ τῆς παραφροσύνης καὶ τῆς Χριστοκτονίας, τῆς τῶν Προφητοκτόνων!

Ὡς ἄφρων ὑπηρέτης, προδέδωκεν ὁ μύστης, τὴν ἄβυσσον σοφίας.

Τὸν ῥύστην ὁ πωλήσας, αἰχμάλωτος κατέστη, ὁ δόλιος Ἰούδας.

Κατὰ τὸν Σολομῶντα, βόθρος βαθὺς τὸ στόμα, Ἑβραίων παρανόμων.

Ἑβραίων παρανόμων, ἐν σχολιαῖς πορείαις, τρίβολοι καὶ παγίδες.

Ἰωσήφ κηδεύει, σὺν τῷ Νικοδήμῳ, νεκροπρεπῶς τὸν Κτίστην.

Ζωοδότα Σῶτερ, δόξα σου τῷ κράτει, τὸν ἄδην καθελόντι.

Ὑπτιον ὀρώσα, ἡ Πάναγνός σε Λόγε, μητροπρεπῶς ἐθρήνει.

Ὡ γλυκύ μου ἔαρ, γλυκύτατόν μου τέκνον, ποῦ σου ἔδου τὸ κάλλος;

Θρῆνον συνεχίνει, ἡ πάναγνός σου Μήτηρ, σοῦ Λόγε νεκρωθέντος.

Γύναια σὺν μύροις, ἤκουσι μυρίσαι, Χριστὸν τὸ θεῖον μύρον.

Θάνατον θανάτῳ, σὺ θανατοῖς Θεέ μου, θεία σου δυναστεία.

Πεπλάνηται ὁ πλάνος, ὁ πλανηθεὶς λυτροῦται, σοφία σῇ Θεέ μου.

Πρὸς τὸν πυθμένα ἄδου, κατήχθη ὁ προδότης, διαφθορᾶς εἰς φρέαρ.

Τρίβολοι καὶ παγίδες, ὁδοὶ τοῦ τρισαθλίου, παράφρονος Ἰούδα.

Συναπολοῦνται πάντες, οἱ σταυρωταί σου Λόγε, Υἱέ Θεοῦ Παντάναξ.

Διαφθορᾶς εἰς φρέαρ, συναπολοῦνται πάντες, οἱ ἄνδρες τῶν αἱμάτων.

Υἱέ Θεοῦ Παντάναξ, Θεέ μου πλαστουργέ μου, πῶς πάθος κατεδέξω;

Ἡ Δάμαλις τὸν Μόσχον, ἐν Ξύλῳ κρεμασθέντα, ἠλάλαζεν ὀρώσα.

Σῶμα τὸ Ζωηφόρον, ὁ Ἰωσήφ κηδεύει, μετὰ τοῦ Νικοδήμου.

Ἀνέκραζεν ἡ Κόρη, θερμῶς δακρυρροοῦσα, τὰ σπλάγχνα κεντουμένη.

Ὡ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς τάφῳ νῦν καλύπτῃ;

Τὸν Ἀδὰμ καὶ Εὐάν, ἐλευθερῶσαι, Μήτηρ, μὴ θρήνει ταῦτα πάσχω.

Δοξάζω σου Υἱέ μου, τὴν ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, ἧς χάριν ταῦτα πάσχεις.

Ὁξος ἐποτίσθης, καὶ χολὴν Οἰκτίρμων, τὴν πάλαι λύων γεῦσιν.

Ἰκρίω προσεπάγης, ὁ πάλαι τὸν λαόν σου, στύλω νε-
φέλης σκέπων.

Αἱ Μυροφόροι Σῶτερ, τῷ τάφῳ προσελθοῦσαι, προσέ-
φερόν σοι μύρα.

Ἀνάστηθι Οἰκτίρμων, ἡμᾶς ἐκ τῶν βαράθρων, ἐξανι-
στῶν τοῦ ἄδου.

Ἀνάστα Ζωοδότα, ἡ σὲ τεκοῦσα Μήτηρ, δακρυῖρόσου-
σα λέγει.

Σπεῦσον ἐξαναστῆναι, τὴν λύπην λύων Λόγε, τῆς σὲ
ἀγνώως Τεκούσης.

Οὐράνιαι Δυνάμεις, ἐξέστησαν τῷ φόβῳ, νεκρόν σε
καθορώσαι.

Τοῖς πόθῳ τε καὶ φόβῳ, τὰ Πάθη σου τιμῶσι, δίδου
πταισμάτων λύσιν.

ὦ φρικτὸν καὶ ξένον, θέαμα Θεοῦ Λόγε! πῶς γῆ σε
συγκαλύπτει;

Φέρων πάλαι φεύγει, Σῶτερ Ἰωσήφ σε, καὶ νῦν σε
ἄλλος θάπτει.

Κλαίει καὶ θρηνεῖ σε, ἡ Πάναγνός σου Μήτηρ, Σωτήρ
μου νεκρωθέντα.

Φρίττουσιν οἱ νόες, τὴν ξένην καὶ φρικτὴν σου, τα-
φὴν τοῦ πάντων Κτίστου.

Ἐρράσαν τὸν τάφον, αἱ Μυροφόροι μύρα, λίαν πρωὶ
ἐλθοῦσαι.

Εἰρήνην Ἐκκλησίᾳ, λαῷ σου σωτηρίαν, δώρησαι σὴ
Ἐγέρσει.

ὦ Τριάς Θεέ μου, Πατὴρ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα, ἐλέησον
τὸν Κόσμον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἰδεῖν τὴν τοῦ Υἱοῦ σου, ἀγάσταςιν Παρθένε, ἀξιώσον
σοὺς δούλους.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον Τροπάριον.
Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, ὕμνον τῇ ταφῇ σου, προσφέρουσι
Χριστέ μου.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΤΟΝΙΣΜΕΝΟΝ. Ἦχος γ'. Γα.

Αἱ αἱ γε νε ε ε αἱ πχ α α σι α
αἱ αἱ υ υ μνον τη τα φη η η σου προ ρε
ρου σι ι Χρι στε ε ε μου

Εἶτα συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ἐκφώνησις.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν κτ.λ.

Καὶ εὐθὺς τὰ Εὐλογητάρια, εἰς ἦχον π.λ. α.
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε δίδαξόν με τὰ δίκαιώματά σου.

Πῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὁρῶν σε, ἐν νε-
χροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ τὴν ἰσχύν
καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ
ἄδου πάντας ἐλευθερώπαντα.

Πί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ μαθήτριάι
κιρνᾶται; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἀγγελος,
προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις: Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον
καὶ ᾗσθητε: ὁ Σωτήρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Λίαν πρωὶ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμά σου
θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ Ἀγγε-
λος, καὶ εἶπε: Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε
τὴν Ἀνάστασιν δὲ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμά σου Σῶτερ ἐνηχοῦντο, Ἀγγέλου τρανῶς πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τί μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξάνεστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· τὴν ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πρωτόδοκτον τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθέने, τὸν Ἀδὰμ· ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾷ, ἀντὶ λύπης παρέσχες, ρεύσαντα ζωῆς, ἵθυνα πρὸς ταύτην δὲ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.
(ἐκ τρίτου).

Εἶτα συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ Ἱερέως καὶ ἡ ἐκφώνησις.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, κτλ.

Καὶ εὐθὺς τὸ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ. ἤχος β'.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τοῦτο λέγεται ἐκ γ'. μόνον, καὶ οὐδὲν ἄλλο.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ἰστώμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν ταῦτα τὰ στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

ἤχος β'.

Σήμερον συνέχει τάφος, τὸν συνέχοντα παλάμη τὴν Κτίσιν· καλύπτει λίθος, τὸν καλύψαντα ἀρετῇ τοὺς οὐρανοὺς· ὑπνοῖ ἡ ζωὴ, καὶ ἄδης τρέμει, καὶ Ἀδὰμ τῶν δεσμῶν ἀπολύεται. Δόξα τῇ σῇ Οἰκονομίᾳ, δι' ἧς τελέσας πάντα σαββατισμὸν αἰώνιον, ἐδωρήσω ἡμῖν, τὴν Παναγίαν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν.

Ὁ αὐτός.

Τί τὸ ὀρώμενον θέαμα; τίς ἡ παροῦσα κατάπαυσις; ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, τὴν διὰ πάθους τελέσας οἰκονομίαν, ἐν τάφῳ σαββατίζει, καινὸν ἡμῖν παρέχων σαββατισμόν. Αὐτῷ βοήσωμεν, ἀνάστα ὁ Θεός, κρῖνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

ἤχος β'.

Δεῦτε ἴδωμεν τὴν ζωὴν ἡμῶν ἐν τάφῳ κειμένην, ἵνα τοὺς ἐν τάφοις κειμένους ζωοποιήσῃ. Δεῦτε σήμερον, τὸν ἐξ Ἰούδα ὑπνοῦντα θεώμενοι, προφητικῶς αὐτῷ ἐκβοήσωμεν. Ἀναπεσὼν κεκοίμησαι ὡς λέων· τίς ἐγερεῖ σε Βασιλεῦ; ἀλλ' ἀνάστηθι αὐτεξουσίως, ὁ δοὺς ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκουσίως. Κύριε δόξα σοι.

ἤχος πλ. β'.

Πτήσατο Ἰωσήφ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέθετο ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ· ἔδει γὰρ αὐτὸν ἐκ τάφου ὡς ἐκ παστάδος προελθεῖν· ὁ συντρίψας κράτος θανάτου, καὶ ἀνοίξας πύλας Παραδείσου ἀνθρώποις, δόξα σοι.

Δόξα. ἤχος πλ. β'.

Τὴν σήμερον μυστικῶς, ὁ μέγας Μωϋσῆς προδιετύποῦτο λέγων. Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ εὐλογημένον Σάββατον· αὕτη ἐστὶν ἡ τῆς καταπαύσεως ἡμέρα· ἐν ἣ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ ὁ Μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς κατὰ τὸν θάνατον οἰκονομίας, τῇ σαρκὶ σαββατίσας, καὶ εἰς ὃ ἦν πάλιν ἐπανελθὼν, διὰ τῆς Ἀναστάσεως, ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη.

— 34 —

Handwritten musical notation on page 34, featuring various notes, rests, and accidentals (sharps, flats, naturals) across ten staves. The notation is in a traditional style, possibly from a manuscript.

Handwritten musical notation on page 35, continuing the piece from page 34. It features various notes, rests, and accidentals across ten staves. The notation is in a traditional style, possibly from a manuscript.

Handwritten musical notation on page 36, featuring ten staves of music with various notes, rests, and clefs. The notation includes various musical symbols such as eighth notes, sixteenth notes, and rests, along with some decorative flourishes. The staves are arranged in a single column.

Handwritten musical notation on page 37, featuring ten staves of music. The notation includes various musical symbols such as eighth notes, sixteenth notes, and rests, along with some decorative flourishes. The staves are arranged in a single column.

Handwritten musical notation on page 38, featuring staves with notes and Greek letters (alpha, gamma, lambda, pi, rho, sigma, tau, xi, psi, omega) interspersed throughout the score.

Handwritten musical notation on page 39, continuing the score from page 38, with staves, notes, and Greek letters (alpha, gamma, lambda, pi, rho, sigma, tau, xi, psi, omega) interspersed throughout the score.

α α α λε α θ α να το ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ος ε ε ε ε ε ε λε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

α α α α α α α α α α α α α α

ΤΟΝ ΗΛΙΟΝ ΚΡΥΨΑΝΤΑ

Παρά Γερμανοῦ Νέων Πατρῶν.

Ἦχος λ' α'. Πα.

τον Η η η η η η η η η η η η λ ι τον

η λ ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χρ υ υ υ υ ψ α α α α α α α α αν τα

τας ι δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α

η ι ι α α ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α πε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α α α α α

ξε νι ιζειν π π τους πτω χου ου ους τε ε ε ε και
αι ξε ε ε ε ε ε ε ε λε ε νους δο ο ος
μοι οι οι του ου ου ου ου το ον το ξε ε ε ε ε
ε νον q ο ον E ε ε ε βραι αι αι αι οι οι οι
τω ω ω φθ ο ο ο ο νω q α αι πεε ε ε
ξε ε ε ε ε νω ω σκν κο ο ο σμω ω δο ο
ο ο το ο ος μοι οι α του ου ου ου ου ου ου ου
το ο ο ο ο ο ον το ο ο ον ξε ε ε ε ε
νο ο ον q ι ι να α α α χρυ υ υ υ ψω
ω ω ω ε ε εν τα α α α φω q ο ο ο

ον ως ξε ε ε ε ε νο ο ος ηη ου κε
χει ειει τη ην κε ε ε ε φα α α α λη ην που
κλι ι ι ναι q δο ος μοι οι οι του ου ου ου ου το
ο ο ο ο ο ο το ο ο ον ξε ε ε ε ε νον q
ο ον η η η η Μη η η η η η η η η ο
ο ο ρω ω ω ω σα α νε κρω θεν τα α α α α α
ε ε ε ε ε ο ο ο ο ο α q ω ω ιι
ε ε και κι θε ε ε ε ε μου ει και τα
σπλ α η α α αγ χνα τι ι τρω ω ω ω ω
σχο ο με ε ε ε ε και καρ δι ι ι ι ι

ι ι αν επχ α ρχ α α α α ατ το ο ο ο
 μαι αι αι αι αι γε ε ε κρον σε κχ α θο
 ρω ω ω σχ q α α α αλ λα α α α α
 α τη ση η η Α α α α α νχ α α στz α
 α α α α α α α γχ α α α οει q θx α α α
 α αρ ρου ου ου ου οx μz ε ε ε γχ α α α
 λυ υ υ υ υ νω q κχι αι του ου ου ου ου ου ου
 ου ου τοι οις τοι οι οι οι οι οι τοι οι οι υν υν τοις λο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο γοι αις q
 ου υ σω ω ω ω πω ω ω ω ων το ο ο ον Ηι

ι ι λx α α α α τον π q ο ευ σχη μω ω ω
 ω ω ω λx α α αμ βα α α α α νει q τουου
 Σω ω ω ω τη η η η η ρο ο ο ος το ο
 ο ο σω ω ω ω ω μx α κχι αι λαι αι αι αι φρ
 ο ο ο ο ο βω ω ω ω ω ω ε ε ε ε ε
 εν οι ει ν δo ο ο ο ο ο ο ο ο ο το ο νι q
 εν ει ει λη η η η η η η η σα α α α α α
 και αι αι αι σμυ υ υ υ υ υ ρνα α q κx α α α
 α α τε ε ε ε θεν το ο ο ο ε ε ε εντα
 α α α α φo π q τον πx α α α κ ρε ε ε ε

Ε Ε Ε Χ, ΟΝ ΤΧ ΠΧ Α Α Α Α Α Α Α Α

Α Α Ι Ι Ι Ι ΖΩ. Η ΠΝ ΑΙ ΑΙ Ω Ω Ω

Ω Ω Ω ΝΙ Ι Ι ΓΙ Ι Ι Ι ΟΝ Θ ΧΑΙ ΤΟ Ο

Ο Ο Ο Ο ΜΕ Ε Ε Ε Ε Ε Ε ΓΧ Ε Ε Ε

Ε Ε Ε ΛΕ Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε ΛΕ Ε Ο

Ο Ο Ο

Ἐπαγελθόντων ἀπάντων ἔνδον τοῦ Ναοῦ, καὶ τῶν Ἱερέων εἰσελθόντων ἐντὸς τοῦ ἁγίου Βήματος, ἐκφωνεῖ ὁ προϊστάμενος τῶν Ἱερέων: Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία καὶ ψάλλονται ἀμέσως τὰ Τροπάρια. Ὅτε κατηλθες. Ταῖς Μυροφόροις Γυναιξί. καὶ τὸ ὅ Εὐσχήμων Ἰωσήφ, περικυκλούντων τῶν Ἱερέων τρεῖς τὴν Ἀγ. Τράπεζαν. εὐθὺς δὲ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει.

Τροπάριον τῆς Προφητείας ἡχος β'.

Ὁ συνέχων τὰ πέρατα, τάφῳ συσχεθῆναι κατεδέξω Χριστὲ, ἵνα τῆς τοῦ Ἀδου καταπώσεως, λυτρώσῃς τὸ ἀνθρώπινον, καὶ ἀθανατίσας, ζωώσῃς ἡμᾶς, ὡς Θεὸς ἀθάνατος.

Προκείμενον ἡχος δ'.

Ἀνάστα Κύριε δοθήτησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Ὁ Θεὸς, ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν. τὴν Προφητείαν, καὶ τὸν Ἀπόστολον.

Προκείμενον, ἡχος βαρύς.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ε. 6.

Ἀδελφοί, μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. Ἐκκαθάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ᾦτε νέον φύραμα, καθὼς ἐστε ἄζυμοι καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη, Χριστός. Ὡστε ἐορτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἄζυμοις εἰλικρινείας καὶ

ἀληθείας. Χριστὸς γὰρ ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα. Γέγραπται γάρ· Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμᾶμενος ἐπὶ ξύλου· ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ· γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πνεύματος λάβωμεν διὰ πίστεως.

Ἀλληλούϊα ἥχος πλ. α'.

Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς, ἐκλείπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Εἶτα ὁ πρῶτος ἱερεὺς, ἱστάμενος ἔμπροσθεν τῆς ἀγίας Πύλης λέγει τὸ ἀκόλουθον Εὐαγγέλιον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῇ ἐπαύριον, ἣτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευὴν, συνήχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν, ὅτι ὁ πλάνος ἐκεῖνος εἶπεν ἔτι ζῶν, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας, μήποτε ἐλθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ κλέψωσιν αὐτόν, καὶ εἰπωσὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη, χεῖρων τῆς πρώτης· ἔφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Ἐχετε κουστωδῖαν, ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε. Οἱ δὲ πορευθέντες, ἡσφάλισαν τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς κουστωδίας.

Ἐκτεγής. Εἰπόμεν πάντες. Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν. καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἐσπέρας εἰς τὸ Ἀρχνικόν, ἀλλάσσει ὁ ἱερεὺς πᾶσαν τὴν ἱερατικὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ στὰς κατ' ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, σφραγίζει σταυροειδῶς καὶ ἐκφωνεῖ λέγων·

Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ καὶ Ζωοποιῷ κτλ. καὶ ἡμῶν ἀποκρινομένων τὸ, Ἀμήν, ἀρχεται ὁ ἱερεὺς.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ ΣΥΝΤΟΜΟΝ.

Ἦχος λ' α'. Πα.

Χ ρ ι σ τ ο ο ς α ν ε ε ε σ τ η η ε κ ν ε ε ε κ ρ ω ν
θ α ν α α τ ω θ α α ν α τ ο ν π α τ η η η η σ α α α ς
κ α ι τ ο ι ο ι ς ε ε ν τ ο ι ς μ η ν η μ α σ ι ζ ω ω η ν χ α ρ ι σ κ α μ ε ν ο ς

υ υ υ ρι ε ε ε ε Κυ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ε ε κε ε ε κρ α α α α α α α α

α α ξ α α α α α α προς σε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α ια ει σα α κ ου ου ου ου ου ου ου ου

ο ο

ο ο

σ/ε ε ε ε ε τ η η φ ω ω ω ν η η ι η η η η η

τ η ε δ ε η η η η η η η η η η η η η η η η η η η

ω ω ω ιω ω ω ω μ ου εν τω κε κρα γε ε

ε ε ε ε ε ν η μ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

προς σε ε ε ε ε σα α α α ια α α κ ου σε ο

ο ο

Κ α τευ θ η θ η η η η η η ι η η η η η η η η η η

πρ ο ο ο σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

γ η

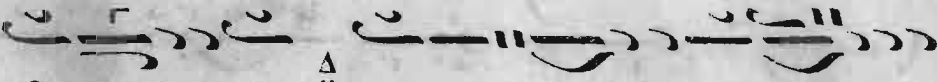
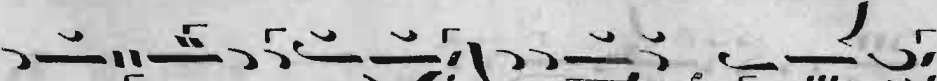
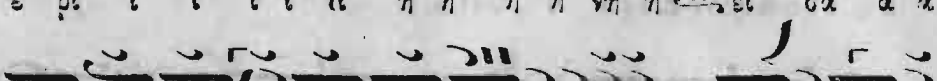
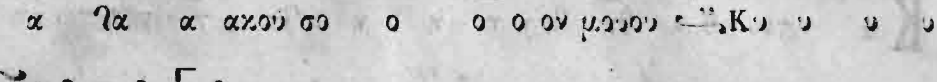
α α α ια α α α μα ε ε ν ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ιω ω ω ω π ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ε ε ο

π α α α α ρ σ ις τ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ν η ε ι ρ ω ω ω ω ω ιω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

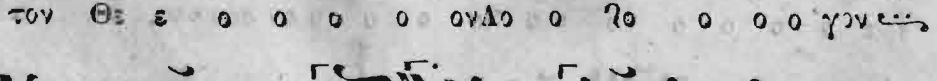

 η ι ι α ε ε ε σ π ε ε ε ε ε ε ε

 ε ρι ι ι ι ι η η η η ν η η ε σα α α

 α ηα α ακου σο ο ο ο ον μανον Κυ υ υ υ

 ρι ε ε ε

ΣΤΙΧΗΡΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

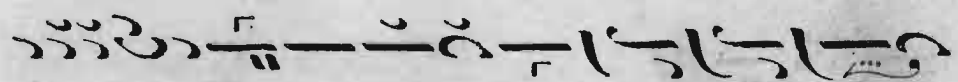
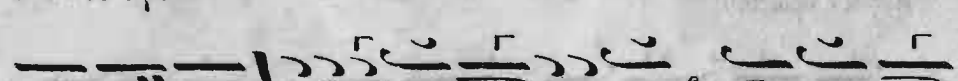
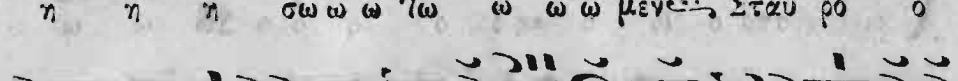
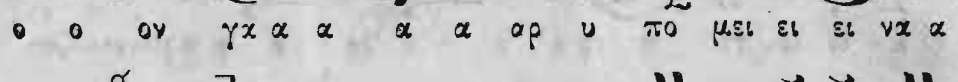
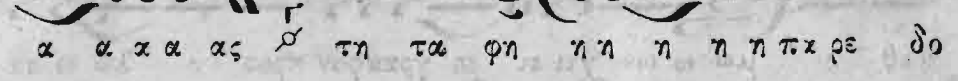
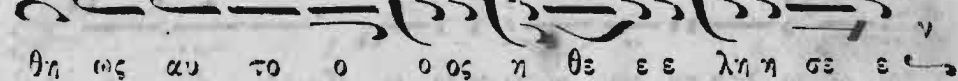
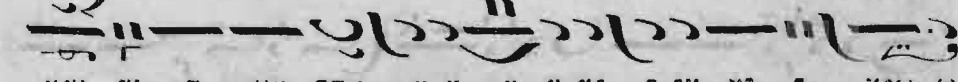
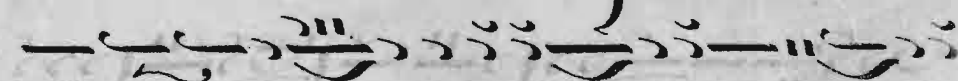
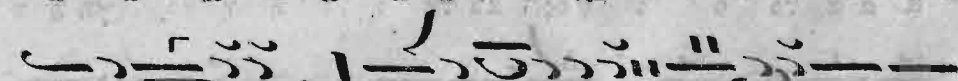
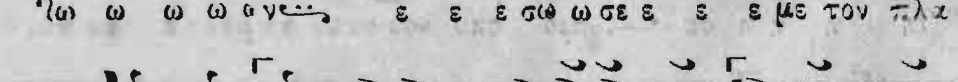
ἦχος β. Δι.

 Τον προ αι ω ω νων εκ Πι τρο ο ο ο ο

 ο ο ηο ο ος γε εν νη η θε ε ε λε ε ε εν τχ

 τον θε ε ο ο ο ο ο ον Λο ο ηο ο ο ο γον

 σα αρ χω θε ε ε ε εν τχ εκ Πι ρ θε ε

 του σου Μα ρι ι ι α ος δε ε ε ε λε ε

 ε ευ τε προ ο ο ο σκ υ υ υ υ νη η

 η η η σω ω ηω ω ω ω μεν Σταυ ρο ο

 ο ο ον γχα α α α αρ υ πο μει ει ει νχ α

 α α α α ας τη τα φη η η η η η πχ ρε δο

 ηη ως αυ το ο ο ος η θε ε ε λη η σε ε

 και αι α νχ στχ α α α α ας εκ νε ε κρω ω

 ω ω ω ω ω ω ω ω ω λε ε ε ω ω ω ω

 ηω ω ω ω ον ε ε ε σω ω σε ε ε ε με τον πλχ

 νω ω ω ω ω με ε ε νο ον α α α α α

 α α α α α αν θρω ω ω ω ω α α

Α

α ανθρωπον

Χ ρι στο ο το ο ος ο ο ο ο Σω ω ω ω

ω ω ω ω τη η ηρ η η η η η η η η μων το

καθ η μω ω ων χει ει ρο γραφον προσ η λω ω σα

ας τω ω ω Στα αυ ρω ω ω ω ω ω ε ξ η η λειπει

ει ει ψε χει του θη να α α α α α του το κρη

α α α το ο ο ο ος κα τη η η η η η η γη η η

η η η η σε προ σκυ νου ου ου ου μιν α αυ του

ου ου ου ου ου ο την τρι η η η η η με ε ε

ε ρον ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε γε ε

Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε γερ σιν

Σ υν Αρ χα αγ γε ε λε ε ε λοι οι οι οι οι

υ υ υ υ υ υ υ μνη η η η η η η η η η

σω μεν Χ ρι στου ου ου ου ου του ου ου ου τη η η

ην Α α α α α α α να α α α α

στα α α να α α α σιν αυ το ο ος γερ λυ υ

τω ω της ε ε σι και Σω τη η η η η η τω ω ω

ω ω ων ψη χω ων η η η η η η η η η μων

και εν δο ο ο ξη φο θε ρα να α α α ρ

και κρη ται α α α α α α α α α α α μιν ει

νι
πχ α α λι ι πχ α λι ν ε ε ε ε ε ε

ερ χε ε τχ ι αι και νχι χο ο ο ο ο σμο

ο ο ο ν ο ν ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

πλχ α α α α ο ν ε ε ε ε πλ α σεν

Σ ε τον Σταυ ρ ο θε ε ε ε εν τα και αι

αι αι αι αι τα α ρε ε ε ε ε ε λε ε ε εν τα

Α α α γ γε ε ε ε λε ε ε ε λος ε κη ρυ

ξε ε ε ε Δε σπο ο ο την και αι ε ε λε γε

ε ε ταις γυ υ νχι ξι ι δε ε ευ τε ι ι δε ε τε

ου ε ε ε ε ε χι το ο ο ο ο ο Κυ

υ υ ρι ι ι ι ρι ι ι ι ος α νε σ τη

η η η η γχ ρ κχ α θω ε ει ει ει πεν

ως πχ α α αν το ο δυ υ υ υ υ νχ α α α α

α μος δι ι ο ο σε ε προ ο ο ο ο σκυ υ

νου ου ου ου ου του ου ου ου μεν το ο ον

μο ο ο ο ο το ο ο ο νο ο ο ον α α

α α α α θχ α α α α να α α να

α α α τον ζω ο δο ο ο ο τα Χρι ι στε ε ε

ε ε ε ε λε ε η η η γ, σο ο ο ο ον η

η η η η η η μα ας

Εν τῷ Σταυρῷ ὡ ὡ ὡ σου οὐ οὐ οὐ κα
 α α α α α α τη η ηρ γη η η η η η η
 εχς την του ξ υ υ υ υ υ λου ουου ου του
 ου ου ουου ου κα α τα α α α α α ρα αν
 εν τη τα α ρη η η σου ε νε κρω ωσας του θα
 να του ου το κρα α α α α το ος εν δε τη η
 ε ε γε ε ερσαι ει ει ει ηει ει ει ει σου ε
 ου τι εχς το γε νος τω ωων αν θρω ω ω ω ηω
 ω ω ω πων δι α του το σοι οι βο ω ω ω
 ω με εν εν ερ γε ε ε τα Χρι στε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ο Θε ος η μωων
 δο ο ο ο ξα σοι
Η νοι γη σχ αν σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι η
 ι ι ι ε φο ο ο ο ο ο βω πυ υ
 υ υ υ ηυ υ υ λαι αι αι θα α α α να α
 α α α α του ου ου ουου ου ου ρ πυ λω ροι οι
 Α α α δου ου ι δο ο ο ον τες σε ε ε ε
 πτη η η η η η η ξαν πυ υ υ λα α α ας γαρ
 χα αλ κα α κ ας σιν ε ε ε τρι ι ι ι
 ι ι ψαξ ρ και μο χλου ου ους οι δη η ρου ου

 ΤΟΣ ΟΥΚ Ε Ε ΚΑΙ ΑΙ ΕΕ ΤΟ ΚΑ ΤΑ ΦΛΕ Ε Ε

۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۱۲۱۳۱۴۱۵۱۶۱۷۱۸۱۹۲۰۲۱۲۲۲۳۲۴۲۵۲۶۲۷۲۸۲۹۳۰۳۱۳۲۳۳۳۴۳۵۳۶۳۷۳۸۳۹۴۰۴۱۴۲۴۳۴۴۴۵۴۶۴۷۴۸۴۹۵۰۵۱۵۲۵۳۵۴۵۵۵۶۵۷۵۸۵۹۶۰۶۱۶۲۶۳۶۴۶۵۶۶۶۷۶۸۶۹۷۰۷۱۷۲۷۳۷۴۷۵۷۶۷۷۷۸۷۹۸۰۸۱۸۲۸۳۸۴۸۵۸۶۸۷۸۸۸۹۹۰۹۱۹۲۹۳۹۴۹۵۹۶۹۷۹۸۹۹۱۰۰۰

Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· τὸ Φῶς ἱλαρόν·

Εἶτα ψάλλομεν τὸ παρόν τρίς·

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Ἦχος Βαρύς. Γα.

Τῆς Θεοῦ με ε ε ε ε ε γας ως ο ο Θε
ε ε ε ο ος η η η μων δὲ συ ει ει ο Θε
ο ος ο ο ποι ω ω ω ων θα μα τι ι α μο
ο ο νο ος

Στίχ. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου.

Στίχ. Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην· αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Στίχ. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου.

Μετὰ δὲ τὸ προκείμενον ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς·

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι κτλ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Εἰς διαφόρους γλώσσας.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ.

(Κατὰ τὸ κείμενον τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου.)

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐκτεύσωμεν.

Σοφία ὁρθή.

Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

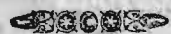
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

ΟἴΣΗΣ ὀφίας, τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων,
καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγ-
μένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐση-
εῖς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς, εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο
εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ· ἐ-
χάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν, εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀ-
πέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν,
ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς, Λάβετε πνεῦμα ἅγιον.
ἂν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν τινων κρα-
τῆτε, κεκράτηνται.

Θωμᾶς δὲ εἰς ἓκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί, ἑωράκαμεν τὸν Κύριον· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλῃ τὴν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλῃ τὴν χειρὰ μου εἰς τὴν πλευράν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΕΙΣ ΗΡΩΙΚΟΝ ΕΞΑΜΕΤΡΟΝ.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ . . .

Ὅφρα κε νωϊτέροισιν ἐν οὐασι πάγχυ βάλῃμεν,
Θέσφατον, ἡμερόεσσαν, ἀγνήν, Εὐάγγελον ὅππα,
Μηλίξωμεν Ἄνακτα Θεὸν, μέγαν, οὐρανίωνα.

Σοφίᾳ ὁρθῇ.

Ἰθυγενὴς Σοφίᾳ. Εὐαγγελίῳ κλύωμεν.

Εἰρήνῃ πᾶσι.

Εἰρήνῃ χάριεσσ' ἐπ' ἀπίρονα δῆμον ἐσεῖται.
Ἐκ δ' ἄρ' Ἰωάννοιο, τὸ δ' ἔστι βροντογόνοιο·
Ἄλλ' ἄγετ' ἀτρεμέσι, χρησμούς λεύσωμεν ὅπωπαῖς.

Οὔσης ὀψίας.

Εὐτε δὴ ἥλιος φαέθων ἐπὶ ἑσπερον ἦλθε,
Καὶ σκιάωντο ἀγυιαί, ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ἦματι ἐν πρώτῳ, ὅτε τύμβου ἄλτο Σαωτῆρ,
Κληῖσται δὲ ἔσαν θυρίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι,
Βλῆντο δὲ πάντες ὀχῆες, εὐσταθέος μεγάρῳ,
Ἐνθα μαθηταί, ὁμοῦ τε ἀολλέες ἡγερέθοντο,
Μυρόμενοι θανάτῳ ἐπ' ἀεικέϊ Χριστοῦ ἀνακτος,

Καὶ χόλον ἀφραίνοντα Ἰουδαίων τρομέοντες.
Ἦλυθε δὲ τότε Χριστὸς ἀναξ θεοειδέϊ μορφῇ
Ἔστη δ' ἐν μεσσάτῳ ἀναφανδόν, καὶ φάτο μῦθον·
Εἰρήνῃ ὑμῖν, φίλῃ, ἡσυχίῃ τ' ἐρατεινῇ.

Καὶ τοῦτο εἰπὼν.

Ὡς εἰπὼν, ἐπέδειξεν ἐὼν πλευρὴν ἥδὲ χεῖρας.
Γήθησαν δὲ Μαθηταί, ἐπεὶ εἶδον Εὐρυμέδοντα.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς.

Τοὺς δ' αὖθις προσέειπεν Ἰησοῦς οὐρανοφοίτης.
Εἰρήνῃ ὑμῖν φίλῃ, ἡσυχίῃ τ' ἐρατεινῇ.
Ὡς ἐμὲ πέμψε Πατὴρ, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει,
Ὡς δ' ἐγὼ ὑμέας ἐς χθόνα πέμπω εὐρυόδειαν.

Καὶ τοῦτο εἰπὼν.

Ὡς ἄρα φωνήσας, Μύσταις ἔμπνευσ' ἀγορεύων.
Πνεῦμα δέχνησθ' ἅγιον, φασσίμβρωτον, ὑψιθώκον.
Ὡν μὲν ἀτασθαλίας θνητῶν ἀφῆντ' ἐπὶ γαῖαν,
Τοῖσιν ἡπου ἀφίενται ἐπ' οὐρανὸν ἀστερόεντα.
Ὡν δ' ἄρ' ἐπεσβολίας ὑπερφιάλων κρατέητε,
Τοῖσιν ἀλυκτοπέδῃς, κεῖναι σθεναρῆς κρατέονται.

Θωμᾶς δὲ εἰς ἓκ τῶν δώδεκα.

Θωμᾶς δ' ὦ ἐπὶ κλησίς ἅπασι Δίδυμος ἀκούειν,
Οὐχ ἅμα τοῖς ἄλλοις Μύσταις πρὶν ὁμώροφος ἔσκε,
Ἰησοῦς ὅτ' ἔδῃ, εἰσω μελάθροιο ἐταίρων.
Ἰηχον οὖν ἄλλοι τούτῳ ἐρίηρες ἐταῖροι·
Εἶδομεν ὀφθαλμοῖσιν Ἰησοῦν Παγκρατέοντα.

Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς.

Τοὺς δ' ἀπαμειβόμενος Θωμᾶς προσέφησεν ἀτειρής.

Ἰχνια ἦν μὴ ἴδω μετὰ χεῖρεσιν ἡλοτορήτοις,
Δάκτυλον ἐμβάλλω τε ἐκείνου ἐνδοθι χειρὸς,
Χεῖρά τ' ἐμὴν εἴσω πλευρῆς οἱ ρεῖα βκλοίμην,
Οὐποτε ὑμετέροισι λόγοις κεφαλῇ κκτανεύσω.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΕΙΣ ΜΕΤΡΟΝ ΙΑΜΒΙΚΟΝ.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ . . .

Ἐπαξίως κλύωμεν ἀγίου ἔπους
Ἀγωμεν ὠδὴν ἱκετήριον πάνυ
Ἡμῶν Ἄνακτι, δώμαθ' ὅς πόλου ἔχει.
Ὅρθῃ σοφίῃ! ἀγλαῶν ἐφετμέων
Εὐάγγελον νῦν οὐασιν θῶμεν γ' ὅπα.

Πάντεσσι χάρμα

Ἐκ τοῦ κατὰ . . .

Ἐκ τῶν Ἰωάννοιο ῥητῶν ἐνθέων
Ἀκουσμα ὄντως τῶν πάνυ ψυχοσώων.
Σιγὴν τε πάντες σχῶμεν ἡδ' ἡσυχίην.

Οὔσης ὀψίας . . .

Ἡμος δ' ἄρ' ἔσκεν ὀψίῃ τῶν Σαβδάτων,
Εὐτ' ἂν πυλάων κεῖτ' ὀγεὺς τανυσμένος,
Ἔσαν θ' ἐταῖροι ἐνθα δὴ θεβυσμένοι
Δέει μανίης Ἰσραὴλ θεοκτόνου,
Μέδων ποθεινὸς ἤλυθεν Παγῆρατέων
Τῆμός τε μέσσον ἵστατ' αὐδάων φίλοις,
Θαρσεῖτ' ὀπηδοί! χάρμ' ὑμῖν ἀνασσέτω.

Καὶ τοῦτο εἰπὼν . . .

Ἦ, καὶ φίλοισι φῆν' Ἄναξ τὰς ἐὰς χέρας,
Πλευρὴν τε θείην δεξιὴν τ' οὐταμένην.
Τοὶ δ' ὥς ἄνακτα εἶδον ὑψιβρεμέτην,
Ἄφαρ χάρησαν, νόσφι βάλλον τε τρόμον.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς . . .

Αὐτὶς δὲ τοῖσιν εἶπε πανοθενοῦς εἴη,
Ὅμοφρονεῖτε! ἀσπάσασθ' ἡσυχίην.
Ἀφύντος ὥσπερ ἰς ἔπεμφέ' μ' ἐς χθόνα,
Κάγῳ φεραυγῶς ὑμμέας ὥς ἐς γ' ἔθνη.

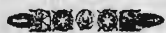
Καὶ τοῦτο εἰπὼν . . .

Ἦ, καὶ ἄημα Πνεύματος Παναγίου
Ἦκεν γ' ἀπο στόματος ἀμβροτον μάλα,
Δέχνυσθε, φήσας, Πνεῦμα θεῖον προφρόνως.
Ὅτου βροτῶν κεν ἀμπλακημάτων μένος
Λύσητε, τοῖσι ταῦτα συγγνώστ' ἄρ' πέλει.
Ὡν αὐτε δ' ἐμπης ἐνδέδενται ἐν γέῃ
Τάων ἀσύγγνωστ' ἐν πόλῳ τε τυγχάνει.

Θωμᾶς δέ . . .

Θωμᾶς δὲ τῶν δε, δίδυμος κεκλήμενος
Ἀπὴν, παρόντος Παμμέδοντος ἐν μέσῳ
Φράζεσθον οἱ ἔπειτα οἱ ἄλλοι φίλοι
Ἄνακτα Χριστὸν λεύσαμεν λαοσσόον.
Ἀτὰρ μετηῦδα τοῖς λίην ἀρχρότως,
Εἰ μή με λεύσω τρῆσιν ἡλῶν δριμέων
Χερσίν, ποσὶν τε Δεσπότου τετρημένοις,
Οὐλῇ τε τῶν δε δάκτυλ' αὐ ἐμὰ φέρω,

Αὐθις τε πλευρὴν χεῖρά γ' ἀκριβομένην,
Ἦκιστα πίστιν ἐμμέων λόγοις ἔχω.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΣΛΑΒΟΡΩΣΣΙΣΤΙ.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι.

Ἰσοποδόπιτισε νὰμ σλίσανιγιου σφετάγο Εὐάγγελια, Γό-
σποδα Πόγα μόλημ.

Σοφία ὀρθῇ . . .

Πρεμούδροστ πρόστι οὐσλίσιμ σφετάγο Εὐάγγελια.

Εἰρήνη πᾶσι.

Μίρβ σιγέμ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Ὅτ Ἰωάννα σφετάγο Εὐάγγελια τζένια.

Πρόσχωμεν.

Βόνμεμ.

Οὔσης ὀψίας.

Σούστου πόζδιε βδέν τόι βογεδίνο ὅτσουποτ, ἰδδρεμ ζατ
βορέννιμ, ἰδιέζε παγιάχο οὐτζενιτζι ἰγεγὸ σόπρανι τράχα ράδι
Ἰουδεῖσκα, πριῖδε Ἰησοῦς, ἰστὰ ποσρεδιγέ, ἰγλαγόλα ἰμ
μίρβαμ.

Καὶ τοῦτο εἰπών.

Ἰσιγέ ρέκ, ποκαζά, ἰμ ρούτσιε ἰνόζιε ἰρέπρα· σβοεά βοσ-
ράδο βασασέ, ζέ οὐτζενιτζι βιδιγέβ σέ Γόσποδα.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς.

Ῥετζέ ζέ ἰμ Ἰησοῦς πάχι, μίρβαμ, γιάχοζε ποσλά μιγιὰ
Ἐτέτς ἰ ἐξ ποσελάιο βι, ἰσιγ ρέκ δοῦνο ἰγλαγόλαῖμ πριῖ-

μίτε δούχ σφιὰτ ἰμζε ὅτπουσιτέ, κρεχί, ὅτ πούστετοια ἰμ·
ἰμζε δερζίτε, δέρ, ζάτσε.

Θωμᾶς δὲ εἰς ἐκ τῶν δώδεκα.

Θωμᾶ ζέ γεδὶν ὅτ δβανάδεσιατε γλαγόλεμιτ πλινέτς νε-
πιγετοῦ σνίμι, γεκδὰ πριῖδε Ἰησοῦς γλαγόλαχου ζέ γεμού
δρουζούι οὐτζενιτσι, βίδιγεχομ Γόσποδα.

Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς.

Ὅνζε ρετζέ ἰμ ἄστε νεβίζου ναρούκου γεγὸ, γιάζβ κβοζ-
δίννια ἰβλοζού, ρούκου μογιού βρέπρα γεγὸ νεμού βιέρι.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΒΟΥΛΓΑΡΙΣΤΙ.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι.

Ἰ ὁσοποδόπιτισε νὰμ ὀλίσανιγιου σφετάγο Εὐάγγελια Γό-
σποδα Πόγα μόλιμ.

Σοφία ὀρθῇ.

Μίρβ βσιγέμ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Ὅτ Ἰωάννα σφετάγο Εὐάγγελια τζένια.

Πρόσχωμεν.

Βόνμεμ.

Οὔσης ὀψίας.

Κατοπέσε κῆσκο βετζερτά, φτόγεδεν πέρβιет νὰ σετμίτσα
τὰ ἰβρατάτα πέχα, ζακλουτζνι τάμο, κδέτο πέχα οὐτζενιτζι,
τέ νέκοβι σόπρανι ζαραδι στραχάτ Ἰουδεῖσκι· δοῖδέ Ἰησοῦς,
ἰ ζαστανά νὰ σρέδ, ἰ ρετζέ ἰμ, μίρ-βαμ.

Καὶ τοῦτο εἰπὼν.

Ἰτοῦα κατὸ ρετζε ποκαζα ἱμ ρατζε τὲ ἰ νόζε τὲ, ἰ ρέπρα
τὰ σὶ ἂ οὐτζενιτζὶ τὲ σὲ βοζράδοδαχα κατὸ βίδεχα Γόσποδα.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς.

Ἄ Ἰησοῦς ἱμ ρέτζε πάκι, μὴρ βάμ. Κακδότο μὲ πρατὶ
Ὅτετο, ἰ ἄζ δι πράσταμ· ἰ κατὸ ρέτζε τοῦα, δούχνα, ἰ ρέτζε
ἱμ· πριημήτε δούχ σβιάτ· νὰ κοῖτο προστίτε κρεχοβὲ τὲ, ζὲ
δὰ ἱμ σὲ πρόστατ, ἂ νὰ κοῖτο δερζίτε στὲ δὰ σὲ δαρζάτ.

Θωμάς δὲ εἰς ἐκ τῶν δώδεκα.

Ἄ Θωμά, γεδὶν ὁ δοκνάτισετα, κοῖτο σὲ γοβόρι πλιζνέτς,
νὲ πέσε τάμο, σασνίχ κογάτο δόιδε Ἰησοῦς· ἰ γοβόρεχα μου
δρούγι τε οὐτζενιτζὶ βίδεχμα Γόσποδα.

Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς.

Ἄ τοῖ ἱμ ρετζε, ἀκὸ νὲ βίδιμ νὰ ρεκί του σοι ράνι τε ὅτ
κβόζδεῖ τε, ἰ νὲ τούριμ πράστατρ μόνη βράνι τὲ κβόζνι, ἰ νὲ
τούριμ ρακάτα μεγιά βρεπράτα μου, νὲ στέμ δα ποδιέροδαμ.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΑΛΒΑΝΙΣΤΙ.

Δάχι πρέμα σὶ οὐ ἔρ ἀτὲ δίτε τὲ στούνε, κὲ ἱσ δίτα ἐ-
πάρε ἐγιά βεσε κὲ κένε ἐδὲ διούερετε πιούλτουρε, τὲκ κένε
πλέδουρε μαθητήγγ τε γκα φρίκα ἐ Ἰουδαίναβετ, ἔρδι
Ἰησοῦ ἐ κεντερόγι ντε μὲς τὲ τιοῦρε, ἐ οὐ θότε πάκι ἐδα-
σουρὶ πιγίου.

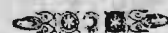
Ἐ σὶ οὐθὰ κατὸ οὐ δεστέου δούαρτε, ἐδὲ πρίνν' ἐτίγι, οὐ
γχεζούανε μαθητήγγτε σὲ πάνε ζόντε.

Περσερὶ οὐ θότε Ἰησοῦγι ἀτιούρε, πάκι ἐ δασουρὶ πῆγιου
σίνδερ κοῦρ μὲ δεργκοῖ μούα ἱμάτε οὐ ταργκὸγγ ἐδὲ οὔνε
γιοῦδε.

Ἐ μὲ τὲ θένε κατὸ φρίγι πιτὰ, ἐ οὐ θότε, μέρνι φριοῦμε
τὲ πὲ κουάρε, ἐκούγιτ κα τὲ δεγένι φάγετε, τὲ γένε τὲ δι-
γερα ἐκούγιτ τὲ γιαπάνι νὲ γένε τὲ παῖτουρα.

Θωμά· νὲ γκάτε διουμπεδιέτετε, κὲ κιοῦχεῖ πινιάκ, σὶσ
πάσκε μετὰ κοῦρ ἔρδι Ἰησοῦ ἐ ἰθάνε μαθητήγγ τε ἐταγέρε,
πάμε ζόντε.

Ἐ ἂ οὐ οὐ θότε ἀτιούρε, οὔνε πὰ πάρε δὲ δούαρτ ἐτίγι
πλιάκετε ἐπερόναβετ, ἐ ζὲ βὲ γκίστι νὲ τήμ ντὲ βέντ τὲ
περόναβετ, ἐ τὲ βὲ δόρενε ντὲ πρίνιε τὲ τήγ νοῦκε πεσόγγ.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΛΑΤΙΝΙΣΤΙ.

Et ut nos digni fiamus auditione sancti Evangelii, Domi-
num Deum nostrum oremus.

Cum attetione recti.

Audiamus sanctum Evangelium.

Pax omnibus.

E sancto Evangelio secundum Ioannem Lectio.

Animus advertamus.

Οὔσης ὀψίας...

Cum ergo sero esset die illo, una Sabbatorum, et fores es-
sent clausae, ubi erant discipuli congregati, propter metum
Iudaeorem, venit Iesus, et stetit in medio, et dixit eis, pax
vobis. Et cum hoc dixisset, ostendit eis ejus manus et latus.
Gavisi sunt ergo discipuli, viso Domino.

Εἶπεν οὖν . . .

Dixit ergo eis iterum· pax vobis· sicut misit me Pater, et ego mitto vos· haec cum dixisset, insufflavit, et dixit eis· accipite Spiritum Sanctum· quorum remiseritis peccata, remittuntur eis, et quorum retineritis, retenta sunt.

Θωμᾶς δὲ εἷς . . .

Thomas autem, unus ex duodecim, qui dicitur Didymus, non erat cum eis, quando venit Jesus. Dixerunt ergo ei alii discipuli, vidimus Dominum. Ille autem dixit eis· nisi videro in manibus ejus fixuram clavorum, et mittam digitum meum in locum clavorum, et mittam manum meam in latus ejus, non credam.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΛΑΤΙΝΙΣΤΙ

(μὲ χαρακτῆρας Ἑλληνικούς.)

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι.

Ἐτ οὐτ δίγνι σίμους ἀουδίρε σάνκτουμ Δόμινι Δεῖ νόστρι Εὐαγγελίουμ πρετζέμουρ.

Σοφία ὀρθῇ . . .

Σαπιέντσια ρέκτα, ἀουδιάμους σάνκτουμ Εὐαγγελίουμ.

Εἰρήνη πᾶσι.

Πᾶξ ὀμνιμπους.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην . . .

Ἐξ ἔο, κβὸτ ἔστ σεκούντουμ Ἰοάννεμ Εὐαγγελιῷ λέξις.

Πρὸς Χωμεν.

Ἀτεντάμους.

Οὔσης ὁψίας.

Ἰν ἴλλο τέμπορε κβόυμ σέρο ἔσσετ ντίε ἴλλο, οὔνα Σαμπατόρουμ, ἔτ φόρες ἔσεντ κλάουζε, οὔμπι ἔραντ δισσίπουλι κογκρεγκάτι πρόπτερ μέτουμ Γιουδεόρουμ βένιτ Γέζους, ἔτ στέτιτ ἰν μέντιο, ἔτ διζιτ ἔῖς, πᾶξ βόμπις.

Καὶ τοῦτο εἰπὼν . . .

Ἐτβκούμ χὸκ διζίσσετ, ὁστέντιτ ἔῖς μάνους, ἔτ λάτους· γκαβίζι σούντ ἔργκο δισσίπουλι, εἷζο Ντόμινο.

Καὶ εἶπερ αὐτοῖς . . .

Δίζιτ ἔργκο ἔῖς ἱτερουμ· πᾶξ βόμπις. Σίκουτ μίζιτ μὲ Πάτερ, ἔτ ἔγκο μίττο βός. Ὅκ κούμ διζίσσετ, ἰνσουφλάδιτ, ἔτ διζιτ ἔῖς· ἀκτζίπιτε σπίριτουμ σάνκτουμ· κβόρουμ ρεμιζέριτις πεκκάτα ρεμιττούντουρ ἔῖς, ἔτ κβόρουμ ρετινουέριτις, ρετέντα σούντ.

Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα . . .

Τόμας ἄουτεμ οὔνους ἔξ ντουόδετζιμ, κβὶ δίτζιτουρ Ντίντυμους, νὸν ἔρχτ κούμ ἔῖς, κβάντο βένιτ Γέζους· διζέρουντ ἔργκο εἰ ἄλιῃ δισσίπουλι· βίδιμους Ντόμινουμ.

Ὁ δὲ εἶπερ αὐτοῖς . . .

Ἰλλε ἄουτεμ διζιτ ἔῖς· νίζι βίδερο ἰν μάνιμπους ἔγιους φιξούραμ κλαδόρουμ, ἔτ μίτταμ δίγκιτουμ μέουμ ἰν λόκουμ κλαβόρουμ, ἔτ μίτταμ μάνουμ μέαμ ἰν λάτους ἔγιους, νὸν κρέδαμ.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΙΤΑΛΙΣΤΙ.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι.

Preghiamo Iddio nostro Signore afincbe si degna favorirle di ascoltare 'l santo vangelo.

Con attenzione rettentì.

Ascoltiamo 'l santo vangelo.

Pace ai tutti.

La lettura e del Vangelo di sante Giovanni.

Siamo attesi

Οὔσης ὀψίας . . .

Quando fu sera, in quell' istesso giorno ch'era il primo della settimana, ed essendo le porte del luogo, ove erano raunati i discepoli, serate per tema de Giudei, Gesù venne, e si presentò qui vi, in mezzo, e disse loro, Pace a voi. E, detto questo, mostrò loro le sue mani, e'l costato. I discepoli, adunque, veduto 'l Signore, si rallegrarono.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς.

E Gesù di nuovo disse loro: pace a voi: come 'l padre m'ha mandato, così vi mando io; e, detto questo, soffiò loro nel viso, e disse loro, ricevete lo spirito santo; a cui voi avrete rimessi, i peccati saran rimessi, ed a cui gli avrete ritenuti, saran ritenuti.

Θωμᾶς δὲ εἷς . . .

Or Toma, detto Didimo, l'un de' dodici, non era con loro, quando Gesù venne. Gli altri discepoli adunque gli dissero noi abbiamo veduto 'l Signore: ma egli disse loro, se io non vedo nelle sue mani 'l segnal de' chiodi, e se non metto il ditto nel segnal de' chiodi, e la mano nel suo costato, io non lo credero.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΙΤΑΛΙΣΤΙ.

(μὲ χαρακτῆρας Ἑλληνικούς.)

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι.

Πρεκχιζίμο πὲρ ἔσπερε δέγνι δι ἀσκολτάρε ἰλ σάντο Βαντζέλο ντὲ Σινιόρε Ντίο νόστρο.

Σοφία ὀρθῇ.

Σαπιέντοια ρέττα. Ἀσκολτιάμο ἰλ σάντο Εὐαγκέλιο.

Εἰρήνη πᾶσι.

Πάτσε ἂ τοῦτι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Λετζιόνε δὲλ Βαντζέλο σεκόντο Σάν Δζοβάννι.

Πρόσχωμεν.

Σιάμο ἀτέντε.

Οὔσης ὀψίας.

Δζιούντα λὰ σέρα δι κουέλ δζιόρνο, ἰλ πρίμο δέλλα σετ. τιμάνα, ἔσένδο κιούζε, πὲρ τιμόρε δὲ Δζιουδέϊ λὲ πόρτε δὲλ λουόχο δόβε ἔρανο κογκρεγκάτι ἰ δισέπολι, βέννε Γεζού, ἔ κομπαρένδο ἰν μέτζο δι ἔσι, δίσε λόρο, λὰ πάτσε σία κὸν βόϊ.

Καὶ τοῦτο εἰπὼν . . .

Ἐ δέττο κουέστο, μοστρό λόρο λὲ σούε μάνι, ἔ ἰλ κοζάτο. σὶ ράλλεγκράρονο πὲρ τάντο ἰ δισέπολι ἀλ βεδέρ ἰλ Σινιόρε.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς . . .

Ἐλγι δίσε λόρο δι νουόβο, λὰ πάτσε σία κὸν βόϊ. κόμε μαντὸ μὲ ἰλ Πάδρε, ἀνχ'ῖο μάντο βόϊ. Ντόπο κουέστε παρόλε, σοφριό σόπρα δι ἔσι ἔ δίσε λόρο, ριτζεβέτε λὸ Σπίριτο σάντο, σαράν' ῥιμέσι ἰ πεκάτι ἂ κι λὶ ῥιμεττερέτε, ἔ σαράν ῥετινούτι ἂ κι λὶ ῥιτερρέτε.

Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα.

Μὰ Τομάζο σοπραννομινάτο Ντίντυμο, οὔνο δέϊ Ντόδιτζι, νὸν ἔρα κὸν λόρο κουάντο βιέννε Γεζοί. γλὶ ἄλτρι δισέπολι ἀντούγκε γλὶ δίσερο, ἀμπιάμο βεδούτο ἰλ Σινιόρε.

Μὰ ἔγλι δίσε λόρο, σὲ ἰο νὸν βέδο νέλλε σούε μάνι λὰ

φρσσούρα δέϊ κρόδι, ἐ σέ νὸν μέττο ἰλ μίο δίττο νέλ λουόχο
δέϊ κρόδι, ἐ λὰ μάνο νέλ σούο κοστάτο, νὸν κρεντερό.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΓΑΛΛΙΣΤΙ.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ . . .

Prions le Seigneur de nous rendre dignes d'entendre le saint
Evangile.

Soyons attentifs.

Écoutons le saint Evangile,

Que la paix soit avec vous.

Lecture de l'Evangile de saint Jean.

Soyons attentifs.

Οὔσης ὀψίας . . .

Sur le soir du même jour, qui était le premier de la se-
maine, les portes du lieu où les disciples étaient assemblés, de
peur des Juifs, étant fermées, Jesus vint, et se tint au milieu
d'eux et leur dit. la paix soit avec vous. Ce qu'ayant dit, il
leur montra ses mains et son côté. Les disciples eurent donc
une grande joie de voir le Seigneur.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς . . .

Et il leur dit une seconde fois. La paix soit avec vous. Com-
me mon Père m'a envoyé, je vous envoie aussi de même. Ayant
dit ce mot, il souffla sur eux, et leur dit: Recevez le Saint-
Esprit: les péchés seront remis à ceux à qui vous les remettrez,
et ils seront retenus à ceux à qui vous les retiendrez.

Θωμᾶς δὲ εἶς . . .

Or Thomas, l'un des douze apôtres, appelé Didyme, n'était

pas avec eux lors que Jésus vint. Les autres disciples lui dirent
donc: Nous avons vu le Seigneur. Mais il leur dit: si je ne
vois, dans ses mains la marque des clous qui lesont percées, et
si je ne mets mon doigt dans le trou des clous, et ma main
dans la plaie de son côté, je ne croirai point.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΓΑΛΛΙΣΤΙ

(μὲ χαρακτῆρας Ἑλληνικούς.)

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι.

Πρὶόν ποῦρ κέ νοῦ σουαγρόν διγν ντ'άντάνδρο λού σάιντ Εὐ.
ανζιλ.

Σοφία ὀρθῇ.

Σαζῆς ὁροάτ. Ἐκουτόν λού σέντ Εὐανζιλ.

Εἰρήνη πᾶσι.

Λὰ πὲ ἀ τούς.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Σουαγρόν ἀταντίφ ἀ λὰ λεςόν τιρέ ντοῦ σάιντ Εὐανζιλ
ντὲ σέν Ζάνν.

Πρόσχωμεν.

Ἀταντόν.

Οὔσης ὀψίας.

Σοῦρ λού σουάρ ντοῦ μέμ ζοῦρ, κί ἐτέ λού πρεμιέ δού λὰ
σ'μέν, λὲ πόρτ δού λιὲ οὐ λὲ διισίπλ ἐτέτ ἀσσαμπλὲ δάν
λὰ κρέντ δὲ Ζουῖφ ἐτάν φερμέ, Γεζοῦ βέν, παροῦ ὀμιλιέ, ντὲ
ἐ λέρ δι, λὰ πὲ σουάτ ἀδέκ βού.

Καὶ τοῦτο εἰπὼν . . .

Ἐ ἀπρὲ σὲ παρόλ ἰλ λέρ μοντρά σὲ μέν ἐ σὸν κοτέ. ἀ λὰ
βού ντοῦ Σεγιέρ λὲ διισίπλ φοῦρ ῥιμπλί. δ'οὖν γράνδ ζουά.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς . . .

Ἰλ λέρ διτ ἀνκὸρ οὖν φουὰ, λὰ πὲ σουὰτ ἀβέκ βού· κὸμ μὸν πέρ μ' ἀ ἀμβουαγέ, ἐνσὶ γιέ βούζ ἀμβουὰ μουὰ μέμ· ἀ σὲ μὸ ἰλ σουφφλά σουρ ἔ, ἐ λέρ ντι, ῥεσεβὲ λὲ σέντ ἔσπρι, λὲ πεσὲ σερόν ῥεμίζ ἀ σὲς ἀ κὶ βού λὲ ῥεμετρέ, ἐ ἰλ σερόν ῥετενοῦ ἀ σὲς, ἀ κὶ βού λὲ ῥετιενδρέ.

Θωμᾶς δὲ εἰς ἐκ τῶν δώδεκα.

Ὅρ Θωμᾶς λ' οὖν ντέ ντουζ ἀπελλέ Ντιντὺμ· ν' ἐτέ πάζ ἀβέκ ἔ λὸρσκ Γεζοῦ βιέν, λέζ ὅτρ Δισσιπλ λουτ διρ, νουζ ἀβὸν θοῦ λου Σενιέρ.

Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς.

Μέζ ἰλ λέρ ῥεποντι, σὶ γέ νου βουὰ λὰ μάρκ ντέ κλοῦ ντάν σὲ μέν, ἐ σὶ ζοῦ νὲ μέ μὸν δουὰ ντάν λὲ τρού ντέ κλοῦ, ἐμὰ μέν ντάν λὰ πλέ ντου σὸν κοτέ, γέ νου κρουαρέ πουάν.

TO AYTO AΓΓΛΙΣΤΙ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ . . .

Let us pray God our Lord to make us worthy to hear the holy gospel.

With right wisdom.

Let us hear the holy gospel.

Peace to all.

The reading for to day is of the gospel of saint Iohn.

Lel us be attentive.

Οὔσης ὀψίας . . .

The same day at evening, being the first day of the week, when the doors were shut where the disciples were assembled

for fear of the Jews, came Jesus and stood in the midst, and saith unto them, Peace be unto you. And when he had so said, he shewet unto them his hands and his side. Then were the disciples glad, when they saw the Lord.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς . . .

Then said Jesus to them again, Peace be unto you· as my Father hath sent me, even so send I you. And when he had said this, he breathed on them, and saith unto them, Receive ye the Holy Ghost· whose soever sins ye remit, they are remitted unto them; and whose soever sins ye retain, they are retained.

Θωμᾶς δὲ εἰς . . .

But Thomas, one of the twelve, called Didymus, was not with them when Jesus came. The other disciples therefore said unto him, We have seen the Lord. But he said unto them, Except I shall see in his hands the print of the nails, and put my finger into the print of the nails, and thrust my hand into his side, I will not believe.

TO AYTO APABΙΣΤΙ.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι.

Μὴν ἔδζιλ ἰν νεκοὺν μουσταχακκήν λεσιμὰ, χάζα λ' Ἰν-δζιλ ἰλ μουκατδές, μὴν ἰ-ρ Ῥάππ ἰλάχινα νάτλουπ.

Σοφία ὀρθή.

Μπὶ χίχμετιν μουσταχήμεν φέν νίσμα χάζ ἔλ ἰνδζιλ ἰλ μουκατδές.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ἰ-σ σελάμ λὰ δζεμιάκουν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Φασλὸν σερίφουν μὴν πιαράχτ ἰλ κουτδὶς Γιουχάνα ἰλ Ἰν-
τζίλι ἰλ πεσίρ.

Πρόσχωμεν.

Νασητίν.

Οὔσης οὐσίας.

Φὶ ἀσίγιατ ζέλικ ἰλ γιόδμ, φὶ ἀχάδι-σ Σουπουτ βέ-λ ἐδδὰπ
μουγλάγατουν, χάης κὰν ἰ-τ Τελεμὶς μουστεμιὶν χάουφκν
μὴν ἰλ Γιχκούδ· δζάα Γεσοῦ, βέ θάκηφ φὶ βασάτχιμ, βέ
κάλε λέχουμ, ἰ-σ σελάμ λέκουμ.

Καὶ τοῦτο εἰπών.

Φέ λέμμα κάλε χεζχ ἀράχουμ γεδεῖχι βέ δζέμπεχου· φὰ
φήριχ ἰ-τ Τελεμὶς χέην ἀφχρου ἰ ρ Ῥάππ.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς.

Βέ κάλε λούχουμ αἶδαν Γεσοῦ, ἰ-σ σελάμη λέκουμ. Κέμα
ἐρσέλενι ἰλ ἄπ, κεζάλικε ἀνε ἀρσούλουκουμ· φέ λέμμα κάλε
χέζα νέφεχα φίχομ, βέ κάλε λέχουμ, χούζου ρούχελ κούδ-
δους μὲν κάφερτουμ λέχου χαταγιάχου, γούφιρετ λέχου.
Βέ μέ ἐμσεκδιμούχα, ἀλεῖχι μούσικατ.

Θωμᾶς δὲ εἰς ἐκ τῶν δώδεκα.

Φέ ἔμμε Θωμᾶ, ἄχετ λι ἴσνα ἄσρ, ἐλλέζι γιουκὰ λέχου
ἰ-τ τέδαμ, λέμγεκουν μάχουγ ἰζ δζα Γεσοῦ, φέ κάλε λέχου
ἰ-τ Τελεμὶς ἰλ ὁχάρ, κὰδ ράχινε ἰ ρ Ῥάππ.

Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς.

Φέ κάλε λέχουμ ἰν λέμ ἄρα ἄθερ ἰλ μεσαμὶρ γεδεῖχι, βέ
ἄδ ἄ ἡσπεη φὶ ρέαμιλ, μεσαμὶρ, βέ ἄδζεελ γέδι φὶ δέμπιχι,
λεστονούμεν.

❖❖❖❖❖

ΤΟ ΑΥΤΟ ΤΟΥΡΚΙΣΤΙ.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι.

Ἰντζὰ βέ νιάζ κηλαλήμ ράππη Ἀλλαχημιζέ, χάτια λαῖκ
ὀλαλήμ ἀζιζ Ἰντζιλὴ ὀκουγιούπ βέ ντιγνεμεγέ.

Σοφία ὀρθή· ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Ἐλμη ντογρουλούκ οὔζερέ ἀζιζ Ἰντζιλὴ ἰσιντελήμ.

Εἰρήνη πᾶσι.

Σελάμ, τζούμλεγε.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Ἰωάνηστέν γιχζιλὰν ἀζιζ Ἰντζιλὴν ὀκουμασινά.

Πρόσχωμεν.

Βουκούφ ὀλαλήμ.

Ἐορτὴ γχιουνλερινὴν μπιρηντέ ἀκσάμ δακτηντὰ βέ σαῖρκλέρ
τζέμ ὀλτουκλαρὶ γερὴν καπουλαρὴ Γιχουτηλερὴν κορκου-
σουντὰν κιλιτλήγικεν, Ἰησοῦς γκελτὴ, βέ ἀραλαρηντὰ ντουρ-
τοῦ, βέ ἀνλερέ ντετὴ· σελάμ σιζέ.

Καὶ τοῦτο εἰπών.

Πουνοῦ ντεντικτέ, ἀνλερέ ἐλλερινὴ βέ πογρουνοῦ γχι-
στερντὴ, βέ σαγιοτλέρ ράππιγι γχιουρούπ σεδιντηλέρ.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς.

Βέ Ἰησοῦς τέκρηρ ἀνλερέ ντεντὴ, σελάμ σιζέ, Πετερὴμ πενὶ
ἡρσάλ ἐττιγὴ κιπὴ, μπέν ταχὶ σιζλερὴ ἰρσάλ ἐδέριμ.

Μπουνοῦ ντεντηκτέ, ἀνλερέ οὔφλεγέπ δεδὴ, ἀζ ζ ρουχού
κὰπζ ἔτην. Κιμέ κι κιουναχλαρηνὴ παγισλάρσανηζ, παγισ-
λανμὴς ὀλαλάρ· βέ κιμέ κι ἀληκόρσανιζ ἀληκομούς ὀλαλάρ.

Θωμᾶς δὲ εἰς ἐκ τῶν δώδεκα.

Βέ ὃν ἰκίλερτέν πιρὴ ἐκὶζ τενη· ἐν Θωμᾶς, Ἰησοῦς γκελ-

τηγὴ ζειὰν ἀνλέριλεν πιλέ τεγίλιτη, ὁ πὶρ σαγιτλέρ τετι-
λέρ, ῥάππιγη γκιορτούκ.

Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς.

Ἐμμα ὁ ἀνλερέ ντεντί κι, μπέν ἐλλερηντέ ἐκσερῆλερὶν νη-
σανινῇ, γκιορμέζησαμ, βέ παρμαγιμῇ ἐκσερῆλερὴν νησανινά,
βέ ἐλημῇ πογρουν σοκμάκησαμ, ἵναναλαρτάν τεῖλημ.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΑΡΜΕΝΙΣΤΙ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην...

Σιρπὸ ἀβενταρανὶς Ἰσουσί Κριτοσί βορίστ χοχαννού
πάρκεσντερ ἄστ βάτσ μέρ.

Πρόσχωμεν.

Γεβέτ οὗτ ἀδοῦρ ταρτοῖλ ἐῖν ἰνέρκις ἀχιαγκέρκεν, γιέβ Το-
μάς ἴντ νοσά. Κὰ Ἰσοὺς τρὸκ παγγελοκ γιεβγιεγκάτς ἱμέτς
νοτσά γεβασέ, βοχτσούν ἰντσές. Ἀμπὰ ἀσέ τσι Τομάς πέρ
σμαντούνους κὸ γεβάρκ αἰσίρ. Γεβντές ἰτζτέρις ἱμ. Γεβπέρ
ἰτζτέριν κὸ γεβμιχγιά ἰνκόγιους ἱμ. Γεβμίλινιρ ἀνχαβάτ
ἄιλ χαβαντατσιλ. Μπατασχανὶ γέτ Τομάς γεβασὶ τσενά
ντέριμ γιέβ ἄστ βάτσ ἱμ. Ἀσὶ τσενά Ἰσοὺς αἶτ ζιντεσε-
ριτ ζὶς γέβ χαβαντατσέρ. Γερανὶ βορότσ βότσ ἰτσέ ντε-
σιλ γεβχαβαντατσέλ. Παζούμ γέβ ἄιλ νεχιάνις ἀρὰρ
Χισοὺς ἀρατσι, ἀχιά γκερντάτσ γιουρότσ. Βορβότσ αἶ
κιργιάλ ἰκίρις αἰσιμικ. Αἶλ αἶς ἀγκιάπ ἴντς κιρετσάβ χα-
βανταῖτσέκ γετὲ Χισοὺς Κριστὸς αἰβορτι ἀστουτζό. Γεβζὶ
χαβανταῖτσέκ γεβιζγκιάνσιν χαβιντενογγάνις ἰντουνιτσικ
χανοὺν νορά.

Εἶτα, Ἐκτενῆς, τὸ, Εἰπόμεν πάντες. Καταξίωσον Κύριε. Πλη-
ρώσωμεν τὴν ἐσπερινήν. κτλ. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλ-
ομεν τῆς Ὁκτώηχου τὸ Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον τῶν Ἀπο-
στίχων.

Ἦχος β'.

Η Ἀνάστασις σου Χριστὲ Σωτὴρ, ἄψαν ἐφώτισε τὴν
οἰκουμένην, καὶ ἀνεκαλέσω τὸ ἴδιον πλάσμα. Παν-
τοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν.

Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός.

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται. Πάσχα καινὸν,
ἅγιον. Πάσχα μυστικόν. Πάσχα πανσεβάσμιον. Πά-
σχα, Χριστὸς ὁ λυτρωτής. Πάσχα ἄμωμον. Πάσχα
μεγα. Πάσχα τῶν πιστῶν. Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παρα-
δείσου ἀνοῖξαν. Πάσχα, πάντας ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός.

Δεῦται ἀπὸ θεάς Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιών
εἶπατε. Δέχου παρ' ἡμῶν χαρὰς εὐαγγέλια, τῆς Ἀνα-
στάσεως Χριστοῦ. τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερου-
σαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστὸν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος,
ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοί.

Αἱ Μυροφόροι Γυναῖκες, ὀρθροῦ θαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς
τὸ μνῆμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἀγγελον, ἐπὶ τὸν λί-
θον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὐ

ρι ιρρεμ ε ρι ρε ρε ε ρεμ τε ρι ρε ρε ε ρεμ
ε ε ε ρι ρι ρε ρεμ τε ρε ε ρι ρι ρι ρερεμ
τε ε ε ρε ε ε ρι ρε ρι ρε ρι ρι ρε ρε ε
ρι ρε εμ ε ρι ιρρεμ τε ρι ρι ρε ε ρι ρε ε
ρι ρε ρι ρι ρι ρερεμ ε ρι ρι ρε ρι ρε ε ε
ε ρι ρε ε ε εμ ε ρι ρε ρε ε εμ τε ρι
ρε ρε ε ε ρεμ τε ρι ρε ε ε ρε ε ρι
ριρρε εμ τε ε ρι ρι ρι ρεμ τε ρε ε ρι ρι ρι ρε
ρε ρε ρι ρεμ ε ρε τε ε ρι ρερεμ τε ε ρι ρε
ρι ρι ρι ρε ρι ρι ρι ρε ρεμ ε ρι ρι ρι ρε

ε ε ρι ρεμ ε ρι ρερεμ τε ε ρι ρε ρι ριρρε ρεμ
ε ρι ρε ρεμ τε ρρε ε ρι ρε εμ ε τε ρε ε
ρε ρου ου ου ου τε ρι ρε ρι ρι ρι ρε ρι ρε ρεμ τε
ρι ρερεμ τε ρι ρι ρε ρι ρι ρι ρε ρε ρε ρε ε ε
ρε ρε ρι ρε ρι ρε ρι ρε ε ε ρι ρεμ τε ρε ε
ρε ρου ου ου ου τε ε ε ε ρι ρι ρε ρεμ τε ε ε
ρι ρι ρε ρεμ ε ε ε ρι ρι ρε ρεμ τε ρε ρε
ε ε ε ρι ρι ρε ρε ρε ε ε ρι ρι ρε ρε
ρε ρι ρε ρι ρε ρε ρε εμ ε ρι ρερεμ τε ρι ρεμ ε ρι
ρε ρε ρεμ ε τε ρι ρε ρε ρεμ ε ρι ρε ρε ρεμ τε ρι

ρρ ρρ ρρ ρρ ρρ εε ρρ ε ρι ρι ρρμ τε ε ε
ρρ ρρμ ε ρρ ρρ ρι ρι ρι ρρ ρρ ρρ ρι ρι
ρρ ρρ ρρμ τε ρρ ρρ ρι ρι ρι ρρ ε ρρ ρι ρρ ρρ ρρ ρρμ τε
ρρ ρρ ρι ρι ρι ρρ ρρ ρρ ρι ρρ ε ρρ ε ρρ ε ρι
ρι ρρ ρι ρι ρρ ρι ρι ρρ ρι ρι ρρ ρι ρι ρρμ ο ρρ ε ρι
ρρ ρρ ρρ ρι ρι ρι ρρ ρρμ ε ρρ ε ρι ρρμ
ε ρι ρρ ε ε ρρμ τε ρι ρρ ε ε ρρμ ε ρι
ρρ ε ε ρρμ τε ρι ρι ρρμ ο ρρ ε ρι ρρ ρρ ρρ ρρ
ρρ ε ρου τε ρι ρρ ρρ ρρ ρρ ρρ ε ε ρου ο τε ρι
ρρ ρι ρρ ρι ρρ ρρμ τι ρι ρρ ρρ ε ρρμ ο ρρμ α

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
μνη η μα α εν τοις μνη μα σι ι ι ι ι ι ι ι
ι
ι
ι
ι
ι
α
α
ε ε

ΛΟΓΟΣ

Κατηχητικὸς εἰς τὴν ἁγίαν καὶ λαμπρο-
φόρον ἡμέραν τῆς ἐνδόξου καὶ σωτηριώδους
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως τοῦ ἐν
Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοσό-
μου, ἀναγινωσκόμενος παρὰ τοῦ Ἡγουμένου
ἢ τοῦ Ἐκκλησιάρχου μετὰ τὴν θείαν Λει-
τουργίαν, τὸν ὅποιον ἅπαντες οἱ ἀδελφοὶ ἱστά-
μενοι ἐπακροῶνται.

Εἴτις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος, ἀπολαυέτω ταύτης τῆς κα-
λῆς καὶ λαμπρᾶς πανηγύρεως. Εἴτις δοῦλος εὐγνώμων,
εἰσελθέτω χαίρων εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου αὐτοῦ.
Εἴτις ἔκαμε νηστεύων, ἀπολαυέτω νῦν τὸ δηνάριον. Εἴτις
ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας εἰργάσατο, δεχέσθω σήμερον τὸ δι-
καιον ὄφλημα. Εἴτις μετὰ τὴν τρίτην ἦλθεν, εὐχαρίσως ἑορ-
τασάτω. Εἴτις μετὰ τὴν ἕκτην ἔφθασε, μηδὲν ἀμφιβαλέτω·
καὶ γὰρ οὐδὲν ζημιούται. Εἴτις ὑστέρησεν εἰς τὴν ἐνάτην,
προσελθέτω, μηδὲν ἐνδοιάζων. Εἴτις εἰς μόνην ἔφθασε τὴν
ἐνδεκάτην, μὴ φοβηθῇ τὴν βραδύτητα· φιλότιμος γὰρ ὢν ὁ

Δεσπότης, δέχεται τὸν ἔσχατον, καθάπερ καὶ τὸν πρῶτον·
ἀναπαύει τὸν τῆς ἐνδεκάτης, ὡς τὸν ἐργασάμενον ἀπὸ τῆς
πρώτης· καὶ τὸν ὕστερον ἐλεεῖ, καὶ τὸν πρῶτον θεραπεύει·
κάκεινῳ δίδωσι, καὶ τοῦτο χαρίζεται· καὶ τὰ ἔργα δέχεται,
καὶ τὴν γνώμην ἀσπάζεται· καὶ τὴν πρᾶξιν τιμᾷ, καὶ τὴν
πρόθεσιν ἐπαινεῖ. Οὐκοῦν εἰσέλθετε πάντες εἰς τὴν χαρὰν
τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καὶ πρῶτοι καὶ δεύτεροι τὸν μισθὸν ἀπο-
λαύετε. Πλούσιοι καὶ πένητες, μετ' ἀλλήλων χορεύσατε.
Ἐγκρατεῖς καὶ ῥάθυμοι, τὴν ἡμέραν τιμήσατε. Νηστεύσαν-
τες καὶ μὴ νηστεύσαντες, εὐφράνθητε σήμερον. Ἡ τράπεζα
γέμει, τρυφήσατε πάντες. Ὁ μόσχος πολὺς, μηδεὶς ἐξέλθῃ
πεινῶν. Πάντες ἀπολαύετε τοῦ συμποσίου τῆς πίστεως.
Πάντες ἀπολαύσατε τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος. Μηδεὶς
θρηνήτω πενίαν· ἐφάνη γὰρ ἡ κοινὴ βασιλεία. Μηδεὶς ὀδυ-
ρέσθω πταίσματα· συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε.
Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον· ἡλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς ὁ τοῦ Σω-
τῆρος θάνατος. Ἐσέβησεν αὐτὸν, ὑπὲρ αὐτοῦ κατεχόμενος. Ἐ-
σκύλευσε τὸν ἄδην, ὁ κατελθὼν εἰς τὸν ἄδην. Ἐπικράνεν
αὐτὸν, γευσάμενον τῆς σαρκὸς αὐτοῦ· καὶ τοῦτο προλαβὼν
Ἡσαίας, ἐδόθησεν· Ὁ ἄδης, φησὶν, ἐπικράνθη, συναντήσας
σοι κάτω. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ κατηργήθη. Ἐπικράνθη, καὶ
γὰρ ἐνεπαίχθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεκρώθη. Ἐπικράνθη,
καὶ γὰρ καθηρέθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐδεσμεύθη. Ἐλαβε
σῶμα, καὶ Θεῷ περιέτυχεν. Ἐλαβε γῆν, καὶ συνήντησεν
οὐρανῷ. Ἐλαβεν, ὅπερ ἐβλεπε, καὶ πέπτωκεν, ὥθεν οὐκ ἔ-

βλεπε. Ποῦ σοῦ, θάνατε, τὸ κέντρον; ποῦ σου, θάνατε, τὸ
νίκος; Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ σὺ καταβέβλησαι. Ἀνέστη
Χριστὸς, καὶ πεπτώκασι δαίμονες. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ
χαίρουσιν Ἄγγελοι. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ ζωὴ πολιτεύεται.
Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ νεκρὸς οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος. Χριστὸς
γὰρ, ἐγεροθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένε-
το. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

ἡμερολόγιον τῶν

ἐκτετακμένων

ὁ Ἰερὴν Ἰερωνὴν διδοχίτην οὐδὲν
ἐχορὸν Ἀμὴν αὐτὰ τοῦ Ἀποστόλου
Τὸ Ἰταλὸν τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ
Διαισάμενος, καὶ ὡς ὁ Πανὴρ τὴν
καθῆσιν οὐκ ἐξ ἀνδρῶν δεξάμενος,
ὃ ἐν βασιλῶν ἀποστολὸς σε, Κύριε,
βασιλεύονσαν πόλιν τῇ χειρὶ σου
ρίθει τοῖς ἡν σιρίξωσαι διαπαντός
ἐν εὐρίῃ πρὸς βίαν, τῆς Θεοῦ,
μένε διδάνδρως.

καὶ τὸ Κοντάκιον ἦχος γ΄

Κυνοταύται οὐκ ἐκρον σὺ τῇ μη-
τρὶ τῇ ἑλῆν, τὸν Ἰταλὸν ἐκ-

φαίνονται, τὸ σαρκοβατικὸν ζῴον.
Πάντων μὲν τῶν Ἰουδαίων, αἰσχύν-
ην ὄντα, ὅσον δὲ ποσῶν ἀνά-
κτου κατ' ἐναντίον. δι' ἧς γὰρ
ἀνεδύχθη σηκῶν κίχα καὶ ἐν
σορίμοις ἐρικτόν.

τὸν Ἰερὺς φάγοντος
Μαμαρι πάντες ἰδὲ βῆκε
ὁ δὲ λαὸς ἐπ' αὐτῷ πύχον
ἐδύχθη τὸ Δόξασι οὐδὲν
ἡμῶν δόξασι.
ἐν τῷ σαρκοβατικῷ τῶν
σερβάντων.

Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα καὶ
τιμὴ σερβάντων αὐτῶν.

Καὶ κατὰ ταῦτα ὁ αὐτοστόχος.

Ἡ σαῖα χόρνε ἡ σαρδίνος
ἔσχεν ἐν γαστρί, καὶ ἔπειτα
νῦν τὸν Ἰερὺς φάγοντος
ἀνδρῶν. Ἀνατολὴ ἐν καὶ αὐτῷ
ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρδίνον
ἐπαμειβόμενον.

ἔτρε ἡχὸς βαρὺς

Ἄγιοι μαρτυροῦντες οἱ πατέρες αἰδολοῦντες
πάντες καὶ σερβάντες, προσβίοντες

σατε πρὸς Κύριον τὴν Παρθένον
μακαρίζετε.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεὸς Ἀσσοπό-
δον καὶ χιμα, Μαρτύρον ἀγα-
λῆμα, ὃν τὸ κένυμα Τριάς
ἡ ὁμοούσιος.

εἰπα γίνετα ὁ ἄσσομαζὺς
τὸν Ἰτιράν, καὶ γὰρ δίδεται
τὸ σαρὸν.

Ἰχθὺς αΐ.

Τὴν σαρκίον δόξαν, τὴν ἐξ' ἁγ-
δρῶν σαρκῶσαν, καὶ τὸν Δεσπὸς
τὴν τιμῶσαν τὴν ἰσορράνιον,

ἐκτὴν, ὑμνήσκειν Μαρίαν τὴν
Παρθένον πὺν Ἀσσομάτων τὸ
ἄσσομα, καὶ τὸν σαρὸν τὸ ἰσσομά-
σσομα. αὐτὰ γὰρ ἀνιδύχθη οὐρα-
νὸς καὶ ναὸς τῆς Θεότητος.
αὐτὴ τὸ κένυμα τῆς ἰχθῶς
καὶ ἄλλα, ὑμνήσκειν ἀντισηξί,
καὶ τὸ βασιλεῖον ἡ νύξ. Ταύτην
ὃν κατεχόντες τῆς σίως τὴν
ἁγνῶν, ὡς σαρκῶν ἰχθῶς τῶν
ἐξ αὐτῆς τιχθίντα Κύριον. Δαρ-
νῶτο τοίνυν δαρσῶντα λαὸς τῆς
Θεῶς. καὶ γὰρ αὐτὸς σαρκῶν τῶ
ἰχθῶς, ὡς σαρὸς ἰσσομάτος.

Αυστρία

Γαλλοί - in τὴν Κορινθίαν
τοῦ

Μετὰ συνήκτον διακόν
τετρακόντην τὴν ψυχὴν τῷ δὲ
Ἰσοκρίτῃ ἀνάσταντος ἐν
τῇ αὐτῇ ἐκ τῆς βασιλείας
ζῶν τὴν κατὰ τὸν φιλόδοξον

ἐκ τῆς κατὰ τὸν Κῆρον
ὅσον πάντες οἱ Ἀθηναῖοι ἀναστάν-
οντες, ἀνάσταντος Κῆρον καὶ τὴν
ψυχὴν τῷ δὲ Ἰσοκρίτῃ ὅτι μόνον
ἐκείνῃ ἀδελφείᾳ

δοξῶν

ἐκ τῆς Διὸς ἡμῶν ὁ πατεὶς
ἐκ τῆς Ἀδελφείας καὶ τῆς ὁδὸς ἡμῶν
τῶν συνεκόντων αὐτῷ καὶ
τὴν ψυχὴν τῷ δὲ Ἰσοκρίτῃ ἀνά-
σταντος

καὶ τὴν ἰσοκρίτην

Ἡμεῖς ἀγνοοῦμεν καὶ ἀχρῆστοι
Παρθένος ἢ Διὸς ἀσώδους
καὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν τῇ
ἐκ τῆς βασιλείας τὴν ψυχὴν τῷ
δὲ Ἰσοκρίτῃ.

Ἀλλὰ ἐν ὁδῷ ἀλληλῆϊα· ἐνδοχὴ
ἐκ Κῆρον δὲ δὲ ἀξίον μετὰ διακόν
ταῖς ἀλληλῆϊα.

Ἰσοκρίτης ἡ ψυχὴ τῷ ἰσοκρί-
τῃ καὶ τῇ βασιλείᾳ ἡμῶν
τῇ κατὰ ἀλληλῆϊα.

Ἰσοκρίτης ἡ ψυχὴ τῷ ἰσοκρί-
τῃ καὶ τῇ βασιλείᾳ ἡμῶν
τῇ κατὰ ἀλληλῆϊα.

Καὶ τὴν καρδίαν τῇ κατὰ
κατὰ τῆς βασιλείας καὶ τῇ κατὰ
κατὰ ἀλληλῆϊα.

+ Ἀδελφία κατέχευε ἀπὸ ἁμαρ-
τωδῶν, τῶν ἐγκαταλειψανόντων
τὸν νόμον τοῦ ἀληθείᾳ

+ Μίτοχοι ἐγὼ εἶχον πάντων τῶν
ρυθμίζοντες καὶ τῶν ρυθμιζομένων
τὴν τὰς ἐντολάς τοῦ ἀληθείᾳ

Δόξα σοατρί καὶ νῦν καὶ ἀγίῳ
Πνεύματι καὶ νῦν, καὶ ἀπὸ καὶ
εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων, Ἀμήν.
Νὶ ἁληθείᾳ

Στάσις δυνάμει ἡχῆς πᾶσι

Αἰ χῆρες οὐ ἐσέποσάν με καὶ
ἐσέποσάν με συνετισόν με, καὶ
καθήσονται τὰς ἐντολάς σου.
ἐσέποσάν με Κύριε.

Ὅτε ἐγενήθη ὡς ἄσπις ἐν πᾶσιν,
τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐσδαδόμην
ἐσέποσάν με Κύριε

ὅς ἐμὲ ἐγὼ σέβω με, ὅτι τὰ
δικαιώματά σου ἐξέζητησα
ἐσέποσάν με Κύριε

Απὸ τῶν πραγμάτων σου οὐκ ἐξί-
πνευσα, ὅτι σὺ ἐνομοδότησας με
ἐσέποσάν με Κύριε

Ἐκείνη τὴν καρδίαν μου τὴν
σοφίαν τὰ δικαιώματά σου
εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμωσιν
ἐσέποσάν με Κύριε

Καὶ τὴν σοφίαν τῷ Κυρίῳ
διακρίδασον τὸν νόμον σου.
ἐσέποσάν με Κύριε

Δόξα σοατρί καὶ νῦν καὶ ἀγίῳ.
Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀπὸ καὶ
εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων
Ἀμήν. ἐσέποσάν με Κύριε
Κύριε

Ἐταῖοις Γ. Ἰωάν. Π. Δ.

Καὶ ἔγινον με, ἀγγελῆτα· ἔω-
βριστον ἐπὶ καὶ ἔγινον με
κατὰ τὸ κριματῶν ἀγαθῶν
τὸν τὸ ὄνομασθαι. Ἀλληλοῦται

Πρώτος ἐγὼ ἐμὴ καὶ ἔξοχον
γένος τὰ δειματῆματα τῆς ἐν-
δοξίας. ἀγγελῆτα

Τῆς φωνῆς καὶ αὐτοῦ Κυρίου,
κατὰ τὸ ἔργον κατὰ τὸ κρι-
ματῶν ζῆσθαι με. ἀγγελῆτα

Ἀρχοντες κατεδύξαν με εὐρε-
ῖν, καὶ αὐτὸ τὸν λόγον οὐ ἐδύ-
σαν ἢ καρδίαν ἀγγελῆτα

Ζῆσθαι ἡ ψυχὴ καὶ αἰνέσαι
σε καὶ τὰ κριματῆματα βοῶντων
μοι. Ἐξαγγέλλω ὡς οὐράτον
ἀπολυτῶς ζήτησον τὸν δῆλον οὐ
ὅτι τὰς ἐντολὰς τῆς ἐκδοξίας

ἐξοχῶτος ἡμῶν διδάσκον με
τὰ δειματῆματα.

Τὸν Ἅγιον ὁ χορὸς, εὐρε σκηνὴν τῆς
ζωῆς, καὶ δύναν Παραδύον· ὡρ-
καὶ τὴν ὁ δὸν διὰ τῆς μετανοίας,
τὸ ἀπολυτῶς οὐράτον ἐγὼ ἐμὴ· ἀνα-
καλοῦμαι ζήτησαι οὐσον με

Θεοὶ καὶ ἐμὴ ὄντων σχίσας
με καὶ αἰνέσας διὰ τῆς ζωῆς,
παραδύον ἐντολῆς δι' ὅσων με
ἐπιστρέψας εἰς τὴν ἐξ ἧς ἐξήλθον,
εἰς τὸ κατ' ὁμοίωσιν ἰστανάσθαι,
τὸ ἀρχαῖον πάχος ἀναμνησθῆσαι
εἰμὼν ἐμὴ τῆς ἀρετῆς δόξης οὐ
εἰμὼν σιγῆματα εἰς τὸ σταθεματῶν
οἰκτοῖρησον, τὸ σὸν σχίσμα Δείσο-
τα, καὶ παραδύον οὐ ἐξοχαλῆσαι
καὶ τὴν οὐρανὴν πατρίδα παρὰ
οὐρανῶν, Παραδύον πάλιν σὸν
ἀρετὴν με

Ἀνάστανσον, ὁ Θεὸς τὸν δάκνοντα,
καὶ κατὰ ταξὸν αὐτὸν ἐν Πατρὶ
δύω ὁσυχαστοὶ τῶν Ἀγίων Κύριε,
καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλάμπουσιν
ὡς φωστῆρες τὸν κτισμένον
δακνοντα ἀνάστανσον σαροῦν
αὐτῷ πάντα τὰ ἐκκλησίαι

Δόξα

Τὸ τριημέριον, τῆς ἡμέρας Δεσπο-
της, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν βοῶντες.
Ἅγιος ὢ, ὁ πατήρ ὁ ἀναρχος, ὁ συν-
ναρχος υἱὸς καὶ θῶρον ἀνέμω, ὁ
ἐπίσκοπος ἡμῶν πιστοὶ σου λατρεύ-
οντες, καὶ τῷ αἰωνίῳ σπέρματι
ἐξάρσασον

Καὶ νῦν

Χαίρει σμηνὴ ἡ Θεὸν σαρῶν
ταῦτα ἐν σείντων οὐρανῶν δι-
κῶν γίνον τῶν ἀνδρῶν εὐρατο

τὴν οὐρανῶν. διὰ σὺ ἐξομῶν
Πατριδμοσόν. Θεοτοκε ἀγνή
ἐνδοχνημένη. Ἀγγελία Ἀγγελ-
ία Ἀγγελία Δόξα σοι ὁ Θε-
ός (τρεῖς) καὶ ἀνάστανσον τὴν γῆν
χὴν τῷ δάκνοντι.

Αἴτιον

Υπομνήματα ἡχοῦ α'.

Ποία τῷ βίττειν διαμίνω
δύοις ἀμειτοχός; σοὶ αὐτοῖς ὅτι
μεν ἰοὶ γῆς ἀμειτοχός. πάντα
σμοῦς ἀοιδιότητες, πάντα ὀνύρων,
ἀποστηγῶτες. μία ῥοσὴ καὶ
ταῦτα πάντα δάνατοι διαδίσχεται
Ἀλλ' ἐν τῷ φωτὶ Χριστῷ τῷ πρῶ-
τον καὶ τῷ γνησιότητι
τῷ ἐραύτητος, ὅν ἐξομῶν,
ἀνάστανσον ὡς ἐκκλησίαν δρῶσα

ὡς ἄνθρωπος μαρτυρεῖται καὶ ὡς ὄντως
 παρίσχηται καὶ διαγίνεται πᾶς
 ἄνθρωπος· πᾶν δι' ἡχτόντι τῆς
 σαύουχοι νεκροὶ ὡς ἐν οὐνοσμοῦ,
 πάντες ἀνιστήσονται πρὸς τὴν
 οὐκ ὑπάρχοντι Χριστῷ ὁ Θεός. Τότε
 Δέσποτα ὅν μετίστησας ἐξ ἡμῶν
 ἐν ταῖς τῶν Ἀγγέλων κατὰ ταξὸν
 οὐκ οὐκ, τὸ πνεῦμα τῷ σῶματι
 Χριστῷ

ἡχος γ.

Πάντα ματαίωται τὰ ἀνθρώπων
 ὅσα τῇ ψυχῇ μετὰ θάνατον
 τ' παραμένει ὅσῳ τῷ συνόδῳ
 ἡ δόξα ἐσθλῶν γὰρ ὁ θάνατος
 ταῦτα πάντα ἐξηφανίσθη
 δι' Χριστῷ τῷ ἀθάνατῳ βασιλεῖ
 βοηθῶμεν τὸν μεταστάντα ἐξ
 ἡμῶν ἀνάστασον, ἔνθα πάντες
 ἵσθι ἐξηφανίσθη ἡ ματαιότης

ὄντως ἔχει ῥότατον τὸ τῷ θανάτῳ
 μυστήριον οὗ ψυχῇ ἐν τῷ σώματι
 βλαύς χωρίζεται ἐκ τῆς ἀρμονίας,
 καὶ τῆς συμφωνίας ὁφθαλμοῦ δι
 σμός, διὸ βεβαιεῖται ἀποτίμωται.
 Διὸ οἱ ἐκτινόμεν τὸν μεταστάντα
 ἀνάστασον, ἐν οὐκ οὐκ τῶν δυνά
 μων, ζωοποιεῖται ἐξ ἀνθρώπων.

ἡχος πα.

Ἐμνήσθη τῷ Προφήτῳ βούντος
 ἔγῳ· εἰμὶ γῆ καὶ σποδός. Καὶ
 πᾶν κατενόησα ἐν τοῖς μνή
 μοις, καὶ ἔδον τὰ ὅσα τὰ
 γεγονυμένα καὶ ἔσονται. Ἄρα τίς
 ἵσθι βασιλεὺς, ἡ στρατιώτης, ἡ σφοδρὴ
 ἡ σέλην ἡ δυνάμις ἡ εὐμεταβολή;
 Ἀλλὰ ἀνάστασον κύριε μετὰ Δαυὶ
 δὲ τὸν εὐχόμενον ἐξ ἀνθρώπων

Αρχὴ καὶ νοῦσταυτο
 στρατηγὸν στ γίγονε φρόστα
 καὶ βτηνδύσχαρ ἐξ ἀοράττει
 καὶ ὁρετῆς με ζῶν συκοῦζαι
 εἰς αὐτῶν, γῆδεν μετὸ σῶμα δι
 στρασας, δίδουας δὲ μοι ψυχὴν
 τῇ δύναισιν καὶ ζῶσιν ἐμὸν ἐν
 σπ. Διὸ Χριστὶ τὸν δῖον στ ἐν
 χύρα ζύντων, ἐν σπινταῖς Διαι
 ων ἀνείσανουσιν

ἡχος βαρύς

Ανείσανουσιν ζυτῆς ἡμῶν ζῶσιν
 τα, ὅν μετίστησας ἀδύφρον ἡμῶν
 ἐπὶ τῶν φροσμεῖων μεμίζοντα
 Δόξα σοι ἡχος πδ.

Θρηνῶ καὶ ὁ δῖος καὶ ὅταν
 ἐννοήσω τὸν δαίτατον καὶ ἴδω
 ἐν τοῖς τάφοις καμίνων τὴν κατ

ἡμῶν Δεῖτ, φρασθῆσαν ἡμῶν
 ἡρεμότητα, ἀμορεθον, αἰδοξον,
 ἢ ἔχουσιν εἶδος ἐπὶ δαίματος!
 τί τὸ σπρὶ ἡμῶν τῶτο γίγονεν ἡν
 στίριον; οὐς, σαριδόθηκιν τῇ
 εἰδορῇ καὶ συνεζεύχθηκιν τῷ θα
 νατῷ; ὅντως Δεῖτ φροσκάξαι, ὡς
 γίγρυσται τῷ σαρίχοντος τῷ με
 ταπαίντε τὴν ἀνείσανουσιν.

Δόξα Πατρί.

Ὁ δαίτατος στ. Κύριε, ἀδαιτσοί
 ως γίγονε φρόσνος ἡμῶν ἐν
 μνήματι κατετίδης, οὐκ ἂν ὁ
 Παράδυσος ἡνέωπα. Διὸ τῷ μετὰ
 σπαίντε ἀνείσανουσιν ὡς φραίνδρυσιν

Καὶ νῦν

Ἀγνή σαρδίνε τῷ Λόγῳ σῶντι,
 τῷ Δεῖτ ἡμῶν κῆτε ἐπίτω
 ὑμῶν ἄνεα τὴν ψυχὴν αὐτῶν

Καδενα στην η με ε ε ρα αν εν δο γη η
 ου η σε η αν νε ε ε ου η η το ο ο
 νο ο ο ηα α α α σου με τον α η η η
 να α ηα η με τον α η η να α τον
 ον α α η η η η η η η η η η
 Κατα ζι ι ι η ο ο ον κη η ρι ι ε εν τη
 η με ε ρα τα α α α αντη η η α α
 καρτη η η τον ον η αν δα γη η η να η η
 ηα
 Εν δο γη τα α α κη η ρι ι ε ε ε ο

δε ε ος των σε τε ε ε ρη η η η η η η η η
 νε ε το ον η αν δε ε ο ζη η η ε ε ε γου το ο ο
 νο ο ο ηα α α α σου με τον α η η η η η η
 να α α η η η
 Γε νοι το ο κη η η ρι ι ε το ε δι ο ος
 ον ε ε ρη η η η α η α α α α α α α α η η η
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Εν δο γη τα α α κη η ρι ι ε ε ε ε ε ο ο
 ον η ε τα α α η α η η η α τα α α α α α α
 α ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 SISMANOGLIO
MILANO

 SISMANOGGIO
MECANICO

 SISMANOGGIO
MIGLIO

Ερανοῖα
Χριστὸς βοουρέσι ἱμῆρτινιχ, ομερτινιόν
ομῆρτ οὐσράφ, ἡσούστυ βο χροσσεχ,
ζιβότ ταροβαφ.

Τουρμάν
Χριστὸς τρυγίη χιόχουγνιεν χιόχουγνι
~~χιόχουγνι οὐσούρτι βι μεφάρχαριτανυσε~~
χιόχουγνι οὐσούρτι.

Τουρμάν
Χριστὸς ομουνδεβέν τρυγίη
ομουν μουνι ομουνου τεω
τεμῆγρε βι μεφάρχαριαν
μαλιντάρ ομουν ιχσάν
α ἡμῆρτινι

Χριστὸς ἔστιν ἐν διαγόρῃ
Ἰσραὴλιν

Ἐγὼ εἶπα καὶ κινῶν ἐξ ἁρπαγῆς,
οὐκ οὐκ ἐν κῶτ' μοι κῶτ' οὐκ
οὐκ ἐν χαρῇ γεγενητὶν ἐν
ἐγὼν οὐκ
Ἰσραὴλιν

Χριστὸς βοῦν ἐξ ἁρπαγῆς,
οὐκ ἐν χαρῇ γεγενητὶν ἐν
οὐκ ἐν χαρῇ γεγενητὶν ἐν

Wiederholt sich

ELIMANOGGIO